SKÅNE

RÖNNEBERGA HÄRAD

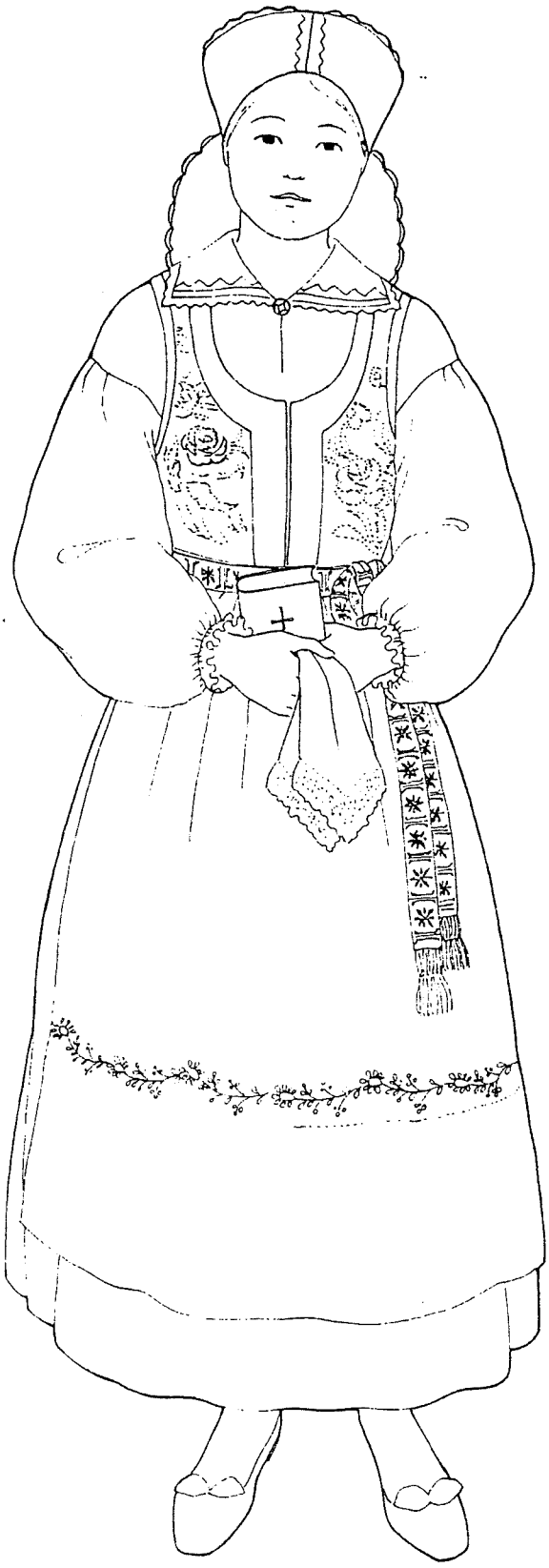

Rönneberga härad

GILLESDRÄKT

I dräkten ingår:

Blå kjol av ylle. Längd 15-20 cm från golvet.

Livstycke av blått ylle eller blå sidenbrokad, sammanhållet framtill kant i kant med hakar och hyskor.

Blus av bomull med krage av linne utsydd med hålsömmar, broderier eller langett.

Förkläde, högtidsdräkten har vitt förkläde med broderi. Gillesdräkten har randigt förkläde med lila som huvudfärg.

Huvudbonad, hårkrans eller linfläta för ung ogift flicka, vit klut för gift kvinna. Blå eller rödrutig schalett kan användas av både gift och ogift.

Ytterplagg, röd stickad tröja, kort svart klädesjacka, kanter av svart sammet.

Svarta strumpor samt svarta lågskor utsmyckade med silver- eller tennspännen eller rosetter av siden.

Gillesdräkten är bara en variant av Rönnebergadräkten. Dräktskicket varierade nämligen inte bara geografiskt utan också med årstider och högtider, med vardag och fest, fattigdom och rikedom, med ålder och civilstånd.

Begär specialinformation om övriga varianter.

DRÄKTSKICKETS UPPLÖSNING

Under första hälften av 1800-talet upplöstes det folkliga dräktskicket successivt. På vissa håll levde det folkliga dräktskicket kvar länge.

Charlotte Weibull

Box 43 · 232 02 Åkarp · Sweden · tel 040 - 46 50 80

SKÅNE

Rönneberga härad

Krage

Kragens bredd färdig 15 cm.

Fållas med enkel hålsöm och spets.

Broderiet utföres i plattsöm och engelska hål med DMC nr 20.

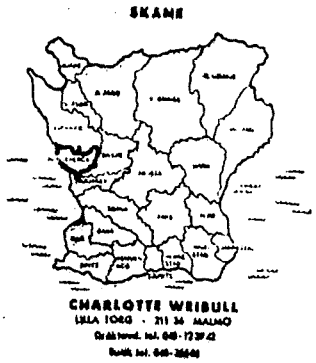

SKÅNE, RÖNNEBERGA HÄRAD

Mönster till rak krage

15 - 36 - 45 cm bred fållas med smal hålsöm

Sömnadssätt: engelska hål, plattsöm och skugg-
söm med DMC nr 20.

Kan även förses med smal spets.

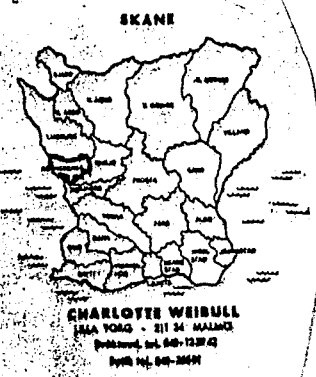

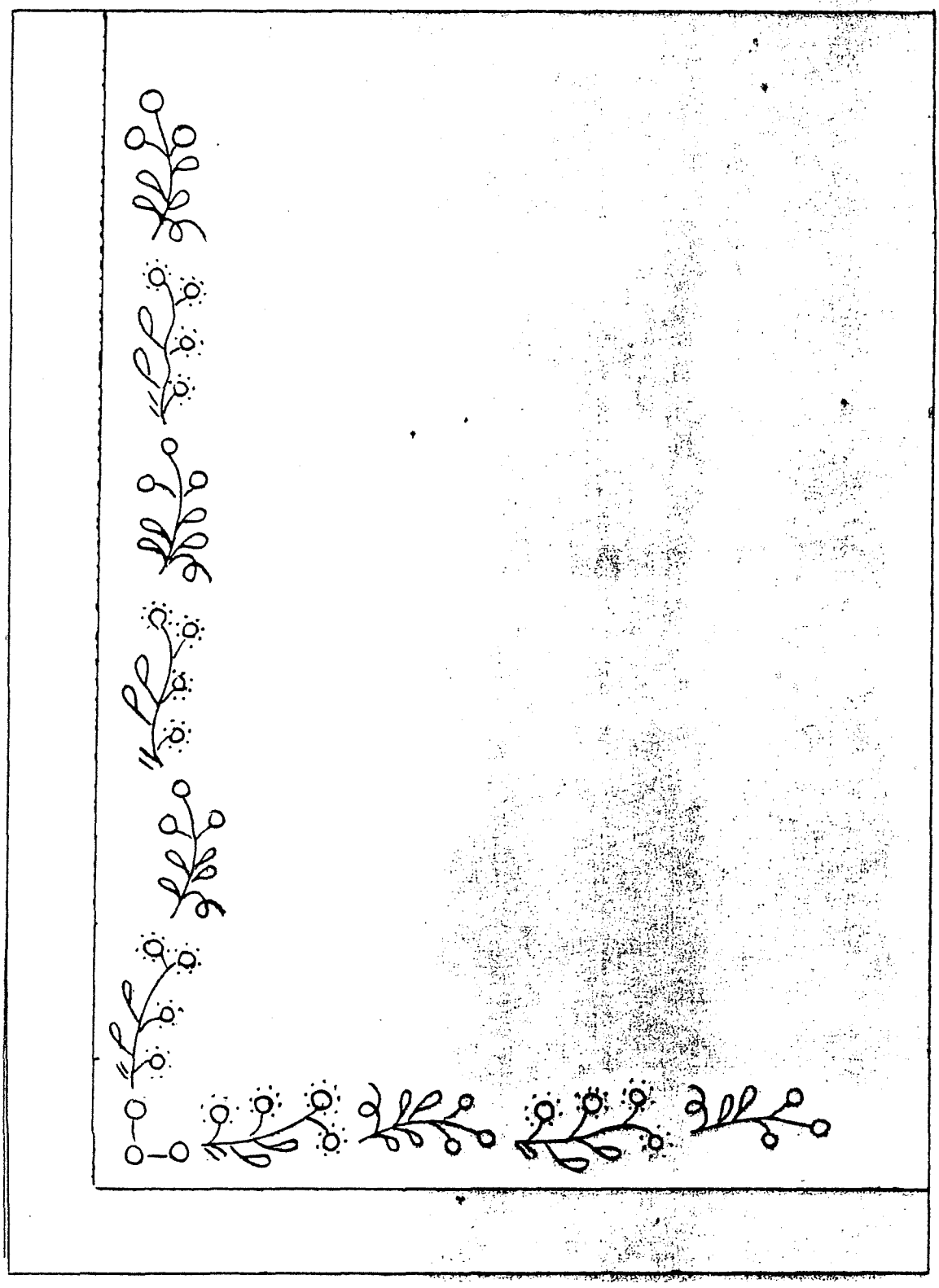

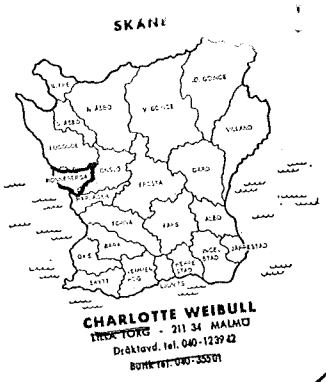

MITT BAK LÅGGES TILL FÖR VECK

SKÅNE

Rönneberga härad

Mönster till stor, oval krage.
Sömnadssätt:
Stjälkstygn, plattsöm och hål.
DMC nr 20.

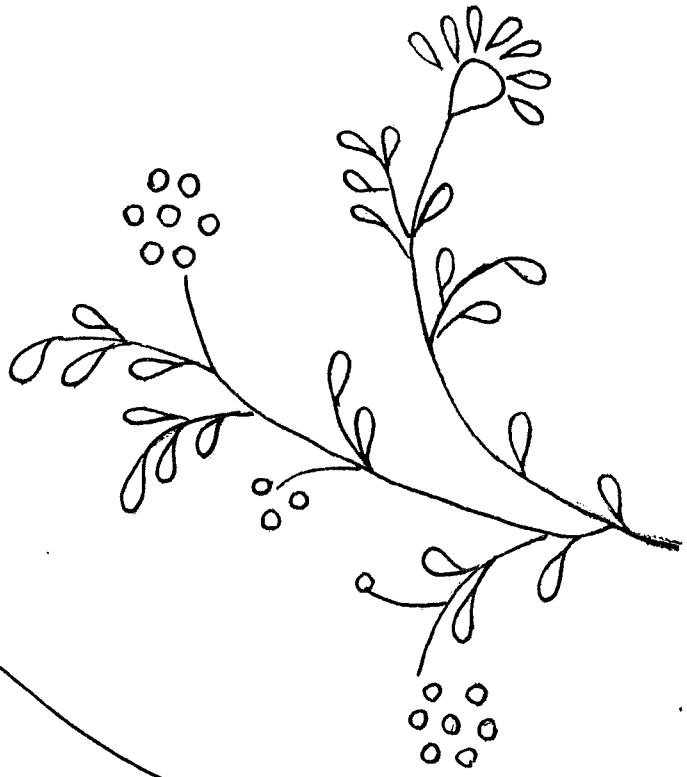

SKÅNE, ONSJÖ, RÖNNEBERGA, LUGGUDE, FROSTA HÄRAD

Mönster efter antik krage

Sömnadssätt: fållas med 2 mm fåll och prydes med spets i kanten.

Broderas med hål, stjälkstygn och plattsöm med DMC nr 20.

Charlotte Weibulls Dockmuseum

I det gamla skånska dräktskicket varierade livstyckets material. Det förekom livstycken av kläde, vadmal, filt, olikmönstrad brokad och ylledamast. Skärningen var emellertid alltid densamma inom ett visst kulturområde, som t.ex. Söderslätt (Oxie, Vemmenhög, Torna, Bara, Harjager och Skytts härader och Österlen (Herrestad och Järrestad härader).

Livstycke av sidenbrokad med kant av grönt eller blått ripsband förekom i följande härader:

TORNA	blå eller grön brokad
BARA	beige eller grön brokad
HARJAGER	blå brokad

Livstycke av sidenbrokad med kant av grönt eller blått ripsband förekom i följande härader:

OXIE	blå, grön eller svart brokad
SKYTT	blå, grön eller svart brokad
VEMMENHÖG	beige, grön eller svart brokad

Charlotte Weibull

Box 13 · 737 07 Åtorp · Sweden · tel 040-46 50 80

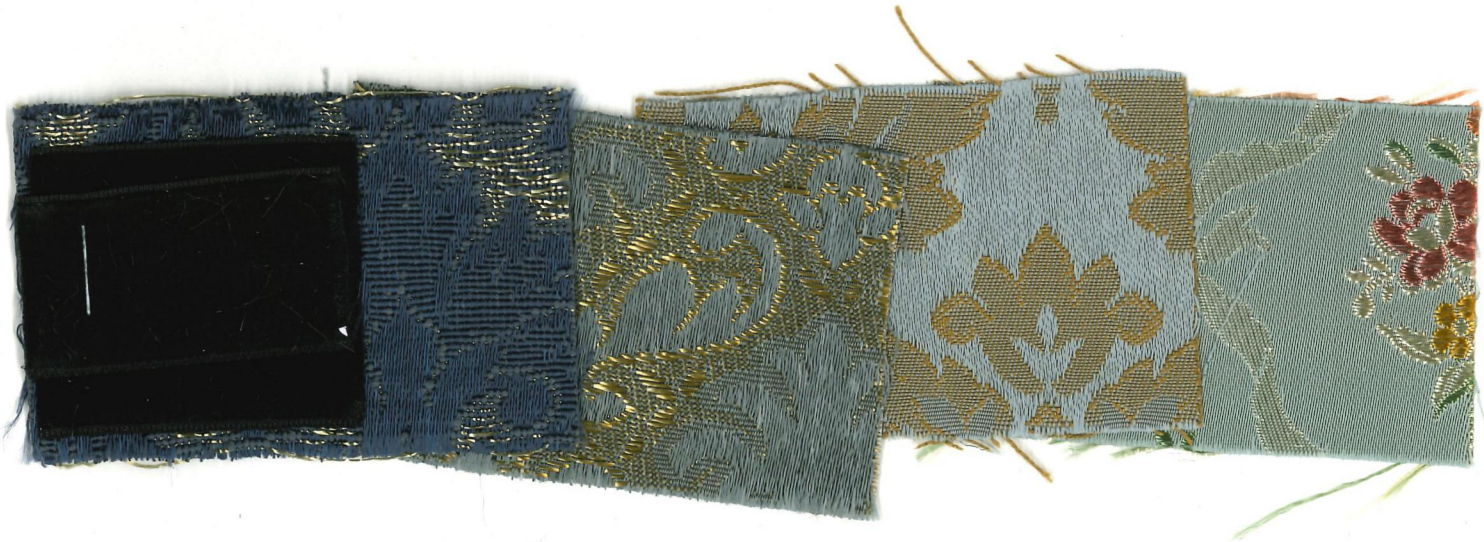

GÖR DITT EGET LIVSTYCKE TILL DIN SKÅNSKA FOLKDRÄKT

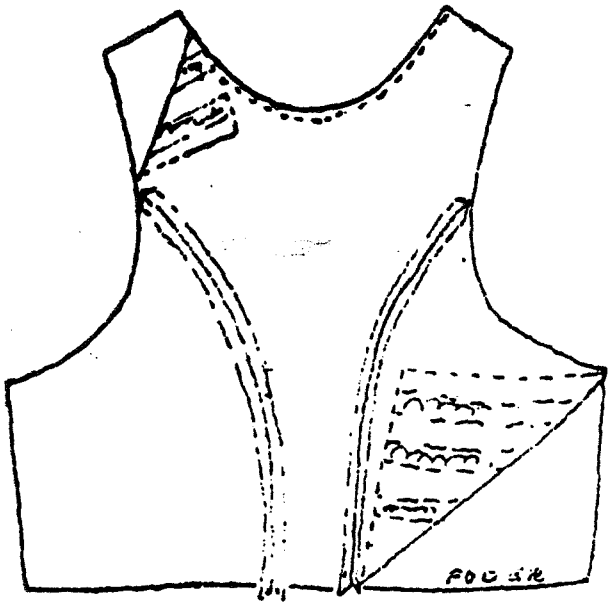

Sy först sidostyckena samman med mittstycket i både fodret och brokaden. Pressa isär sömmarna. Lägg foder och brokad räta mot räta och sy ihop i nacken. Vänd och pressa till kanten. Använd ej för varmt strykjärn.

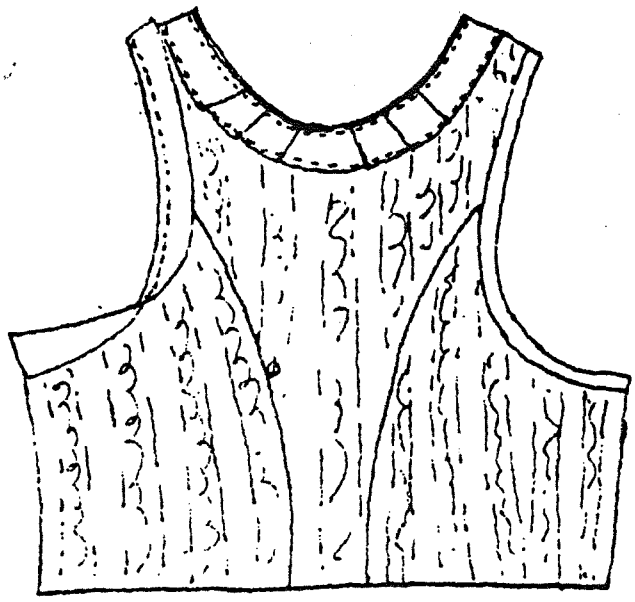

Det breda sammetsbandet stickas på så långt ut i kanten som möjligt. Lägg veck så det följer smidigt. Det smala sammetsbandet sys på i ärmringningen ca 1 1/2 cm från kanten. Vändes över och kastas till på avigsidan.

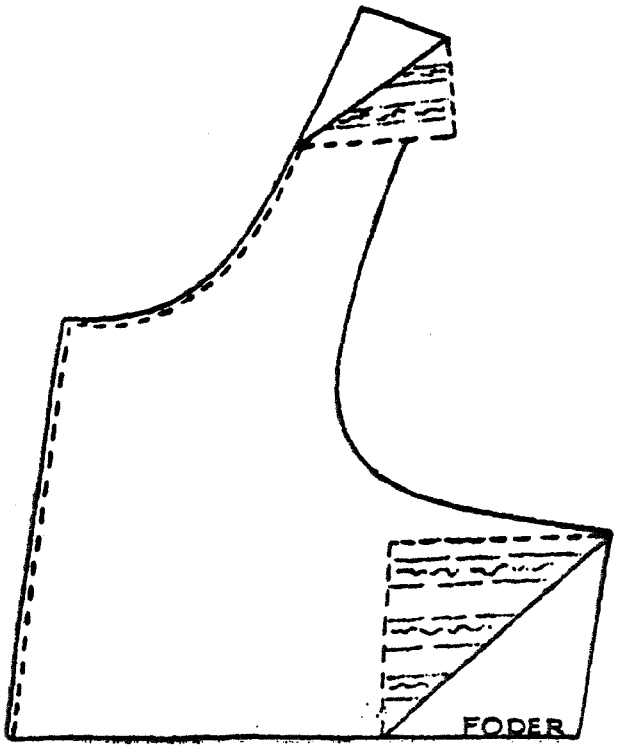

Framstycket vändsys med fodret i framkanten. Vänd det rätt och pressa ner kanten.

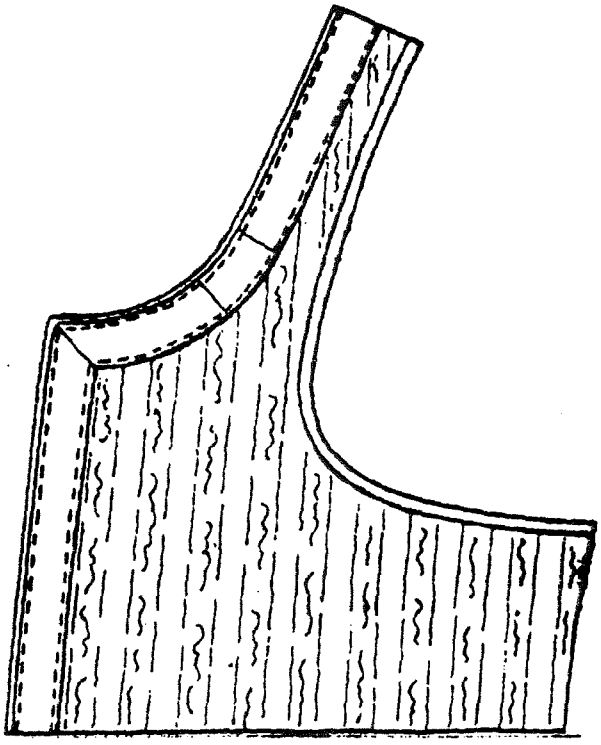

Det breda sammetsbandet påstickas framtill och det smala sys på liksom på bakstycket.

Nåla samman delarna på axlarna och i sidorna. Obs. att bakstyckets sömsmån är 1 1/2 - 2 cm medan sömsmånen på framstycket är rikligare tilltagen med tanke på ev. ändring. Om så behövs kan insnitt göras under bysten.

Charlotte Weibulls Dockcenter

Kontor och Dockverkstad: tel 040-46 50 80
Postadress: Box 43 - 232 02 Åkarp - Sweden - tel 040-46 50 80

HÄRAD Rönneberg -hd

FÖRKLÄDE Vigg mönstrat

SCHALETT

VARP 20/2 Mörkblå 610

SKED 90/10

FÄRDIG BREDD 95-100 cm

VARPTÄTHET/cm

INSLAGSTÄTHET/cm

INSLAGSORDNING

		Summa

PROV

GARNÅTGÅNG varp 10 m 9 nl. 610

INSLAG 634 rödlila 5 nl.
610 ljusblå 1 nl
611 mockblå 3 nl.

ANTAL TRÅD I RÖR 1

ANTAL TRÅD I SOLV 1

TRÅDANTAL

SOLVORDNING

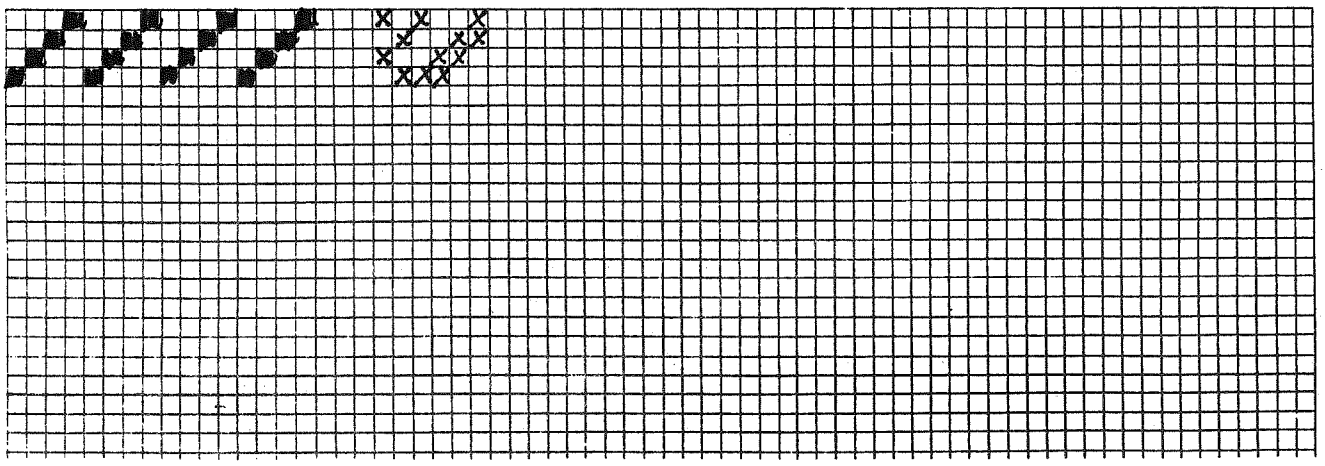

Charlotte Weibulls Dockcenter

Kontor och Dockverkstad: tel 040-46 50 80
Postadress: Box 43 - 232 02 Åkarp - Sweden - tel 040-46 50 80

HÄRAD Rönneberga

FÖRKLÄDE Rosengång

SCHALETT

VARP Svart bomg. 20/2

SKED 90/10

FÄRDIG BREDD 100 cm

VARPTÄTHET/cm

INSLAGSTÄTHET/cm

INSLAGSORDNING enl. prov

		Summa

ROV

GARNÅTGÅNG varp 10m 4 ul. 628 svart INSLAG 634 rödblå 4 ul.

610 ljusblå 2 ul.

628 svart av varpen

652 grönt 1.

ANTAL TRÅD I RÖR 1

ANTAL TRÅD I SOLV 1

TRÅDANTAL

SOLVORDNING

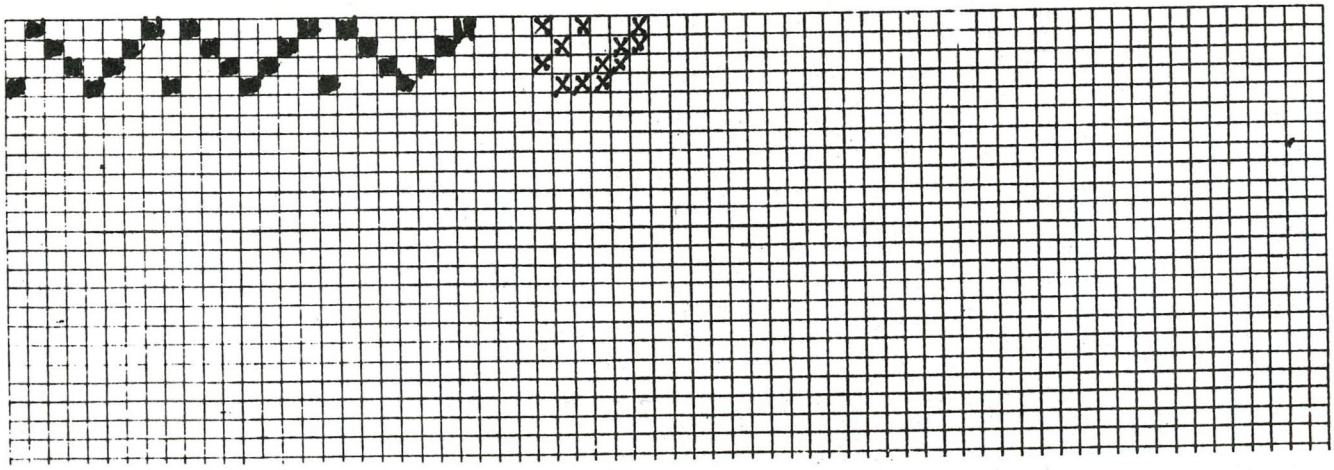

Rönneberga förkläde

R 4 inslag
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
lila
mörkblått
mörkblått
ljusblått
ljusblått
lila
lila
mörkblått
mörkblått

grönt
lila
grönt
lila
grönt
lila
mörkblått
mörkblått
lila
lila
ljusblått
ljusblått
mörkblått
mörkblått

rosa
ljusblått
rosa
ljusblått
rosa
ljusblått
rosa
ljusblått
rosa
ljusblått
rosa
ljusblått
rosa
ljusblått
mörkblått
mörkblått
lila
lila
lila
mörkblått
lila
lila
lila
mörkblått
mörkblått
rosa
lila
rosa
lila
rosa
lila
rosa
lila
rosa
lila
mörkblått
mörkblått
rosa
lila
rosa
lila
rosa
lila

första [illegible] ode...

Rönneberga hd.

Prover på förkläden

Solvnota till prov I

I

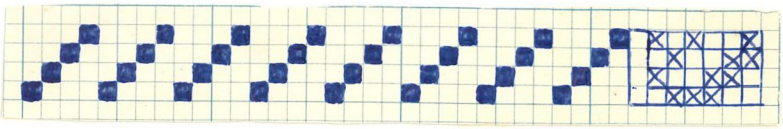

I

Solvnota till prov II
" III

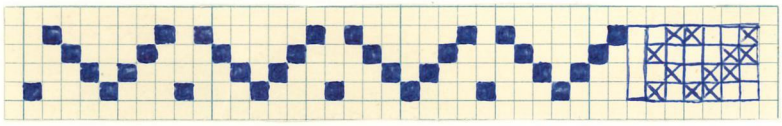

II

III

IV

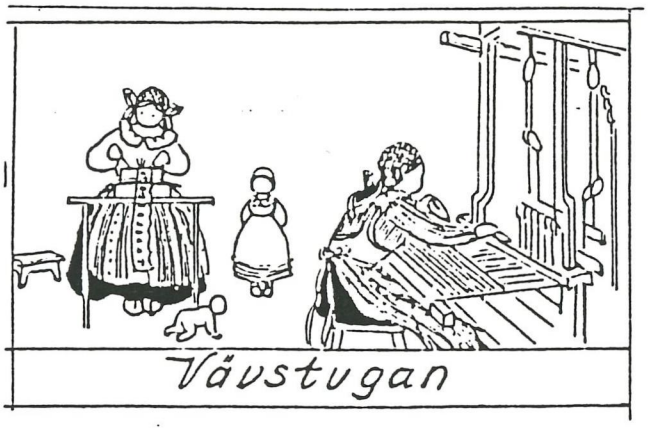

ARBETSBESKRIVNING FÖR RANDIGT FÖRKLÄDE

Material: Tyg 1 meter, 3 m förklädesband, 2 tofsar.

Randningen tages på längden och sidorna fållas med ca 0,5 cm. fåll. Sy upp förklädet minst 10 cm kortare än kjolen. Förklädet rynkas in till 40 cm, med hjälp av två rynktrådar. Sy därefter på förklädesbandet med två stickningar, antingen för hand eller på maskin. Klipp aldrig av förklädet. Förklädesbandets ändar vikes till en trekant i vilkas spetsar tofsen fästes.

Förklädet var en viktig detalj i den skånska folkdräkten. Det hörde alltid förkläde till dräkten, både i helg och söcken. "Förklädeslös" fick ingen gå. En välbeställd husmor kunde ha ända upp till 20 förkläden i sin kista.

CHARLOTTE WEIBULL
BOX 43, 232 02 ÅKARP
TEL. 040- 46 50 80

Så länge det har vävts förkläden till folkdräkter, så länge har det också vävts förklädesband.

Banden gjordes oftast i bandvävstolar och skulle passa i färg och mönster till förklädena - släta band till vardagsdräkter, mönstrade band till findräkter.

Mönstrade band gjordes med hjälp av bandkniv. Man tog upp en mönsterrand, som var utmärkande för förklädet. Namn och årtal vävdes in.

I sydöstra Skåne vävdes extra fina band till bruddräkterna med en mönstergivning som liknade krabbasnår och opphämta, s.k. livband. Man hade varp av linne och rött ullgarn till mönster. Det berättas, att brudarna på Österlen gjorde så långa livband att de räckte lika många gånger om livet, som de hade kistor i hemgift.

Flickorna samlades förr i tiden med sina bandvävstolar till s.k. "oppsittarkvällar". Till dessa kvällar kom byns unga pojkar och sjöng och spelade för flickorna, medan de flitigt sysslade vid bandvävstolarna. Den som sjöng bäst eller berättade den roligaste historien, brukade få en bandstump som belöning. Banden betraktades som vänskapstecken och seden att tacka med band har säkert gett upphov till uttrycket "knyta vänskapsband".

Charlotte Weibull

Box 43 - 232 02 Åkarp - Sweden - tel 040 - 46 50 80

SKÅNE, Rönneberga härad

Högtidsförkläde av linne

Förklädets längd 10 cm kortare än kjolen
Förklädets bredd 90 - 100 cm
Bandets längd 2 m.
Bandets bredd 3,5 cm. dubbelt
Midja 35-50 cm
Fåll 25-30 cm
Fållas med enkel hålsöm
Broderiet utföres i stjälksöm, plattsöm och engelska hål med DMC nr 20
Bör förses med monogram o årtal i broderiets båda ändar.
Bandlist 3 m lång bindes runt midjan med en rosett framtill.

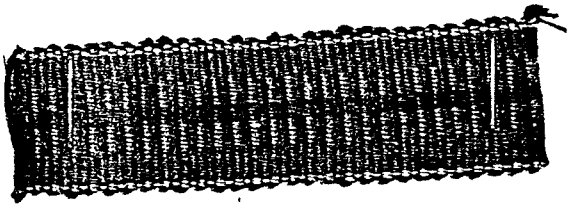

Prov på bandlist

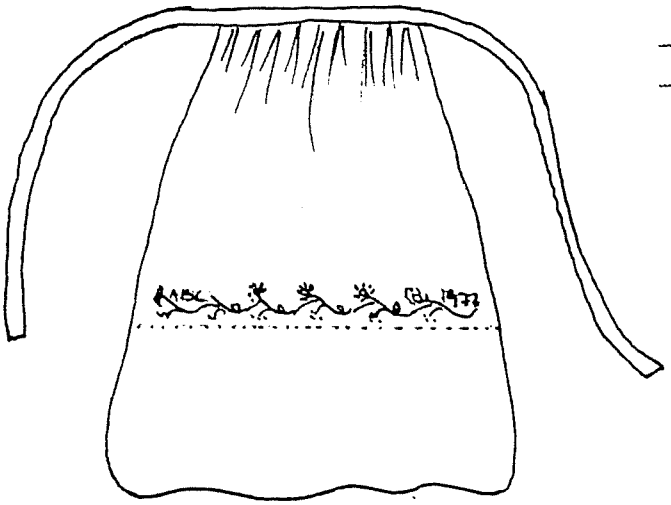

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040 - 23 55 01

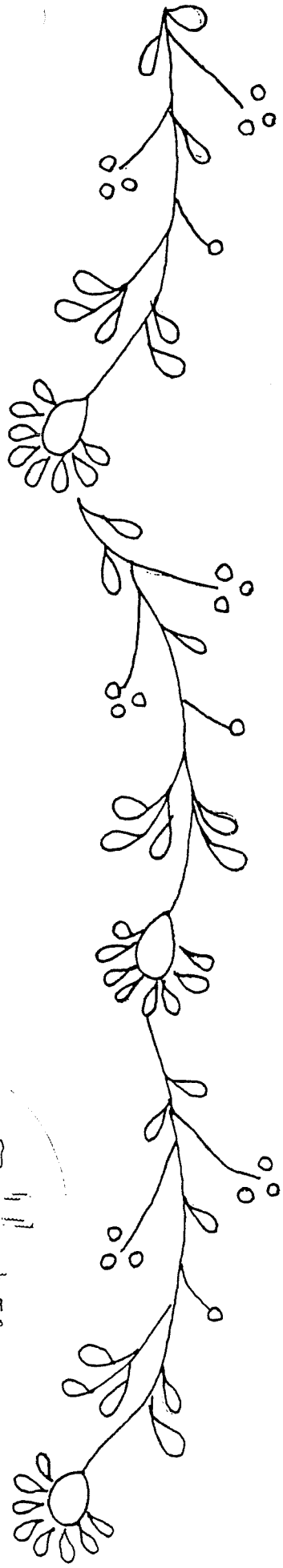

SKÅNE, Rönneberga härad

HÖGTIDSFÖRKLÄDE

Förklädets längd 10 cm kortare än kjol.
" bredd 90-100 cm
Bandets längd 2 m
" bredd 3 cm dubbelt
Midja 35-50 cm
Fåll 25-30 cm

Fållen sys med enkel hålsöm.

Broderiet utföres i stjälksöm, plattsöm, knutsöm och engelska hål med DMC nr 20.
Kan även pryddas med småveck enl. skiss.

Bör förses med monogram o årtal vid broderiets båda ändar.

Handvävd bandlist 3 m lång bindes runt midjan med rosett framtill.

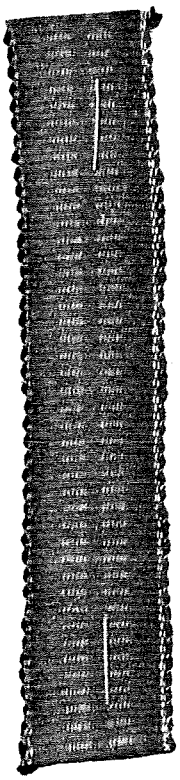

Prov på handväd bandlist

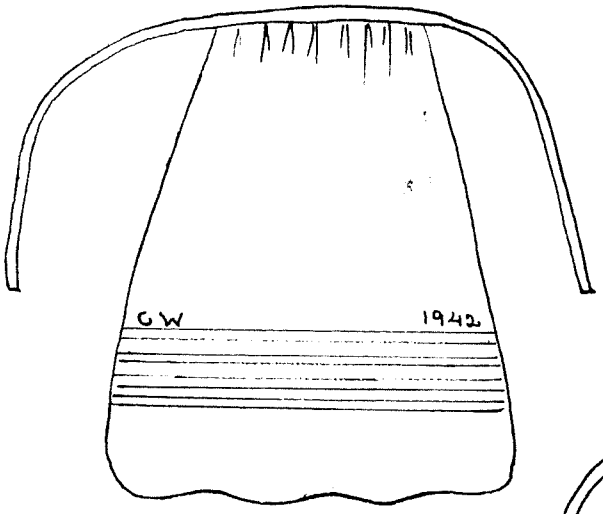

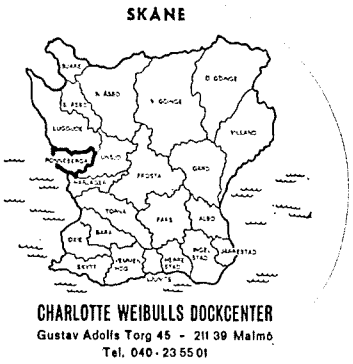

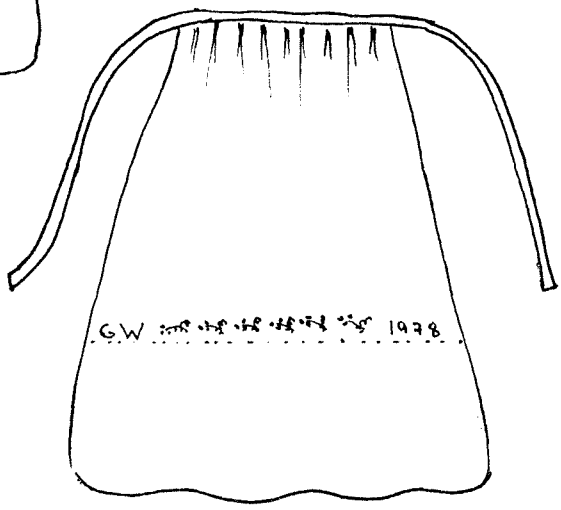

SKÅNE, Rönneberga härad

HÖGTIDSFÖRKLÄDE

Förklädets längd	10cm kortare än kjol.
" bredd	90-100 cm
Bandets längd	2 m
" bredd	3 cm dubbelt
Midja	35-50 cm
Fåll	25-30 "

Fållen sys med enkel hålsöm
Broderiet utföres i plattsöm och blommorna
med engelska hål med DMC nr 20.
Spets i kanten nertill.

Bör förses med monogram och årtal vid broderiets
båda ändar.

Handvävd bandlist 3 m lång knytes runt midjan
med rosett framtill

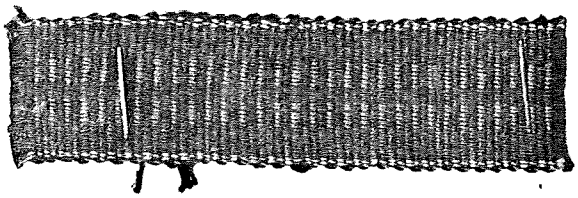

Prov på handvävd bandlist.

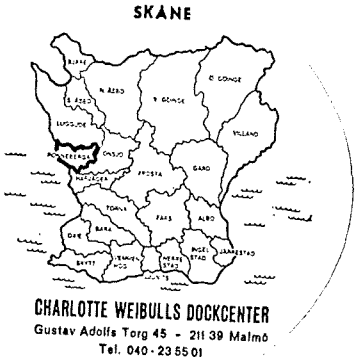

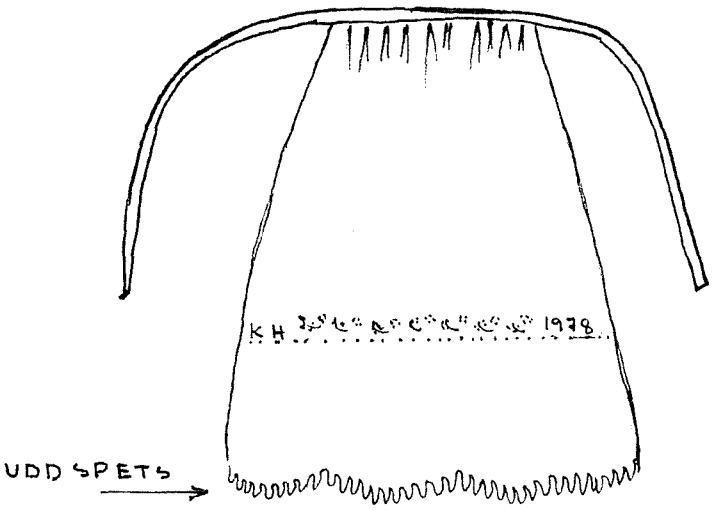

SKÅNE, Södra Rönneberga härad och Norra Harjager härad

Högtidsförkläde av linne

Förklädets längd	10 cm kortare än kjol
" bredd	90-100 cm
Bandets bredd	5,5 cm dubbelt
" längd	2 m.
Midja	35-50 cm
Fåll	25-30 cm.

Fållas med enkel hålsöm

Broderiet utföres i stjälksöm, plattsöm och engelska hål med DMC nr 20.

Bör förses med monogram och årtal vid broderiets båda ändar.

Handvävd bandlist 3 m bindes runt midjan med rosett framtill

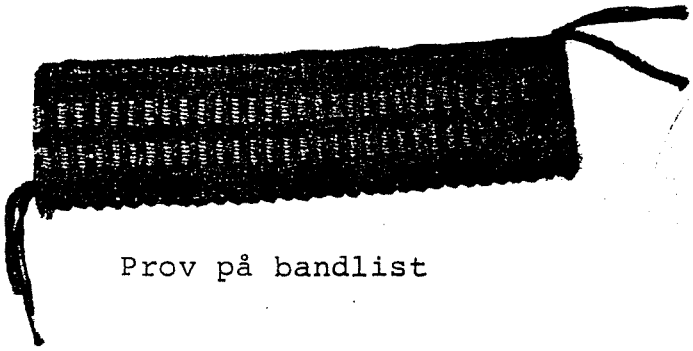

Prov på bandlist

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040-23 55 01

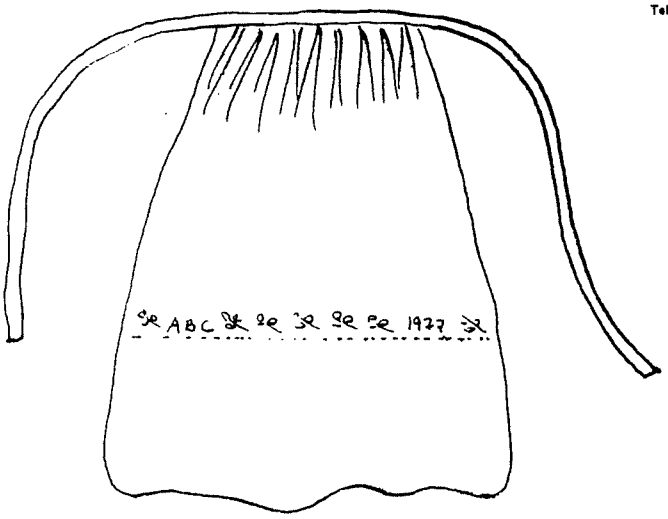

HUVUDKLÄDE eller HUVUDDUK

Den gamla benämningen på huvudkläde i Skåne var "tårkle".

Den bestod av ett fyrkantigt handvävt bomullskläde. Huvudklädet lades i trekant och bands direkt på huvudet långt fram i pannan och knöts sedan i nacken. Vintertid knöt man den under hakan - det blev varmare så.

Den kunde också bindas över ett klutunderlag.

Numera kallar man en sådan huvudbonad oftast för "rutig klut" och den kan användas både av gift och ogift kvinna.

Charlotte Weibull

Box 43 - 237 02 Åkarp - Sweden - tel 040-46 50 80

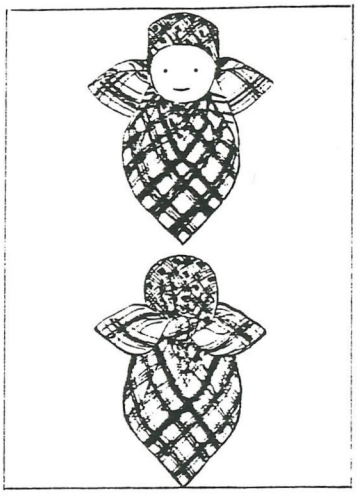

ROSA- OCH BLÅRUTIG SCHALETT

BJÄRE, ÅSBO, LUGGUDE, RÖNNEBERGA, ONSJÖ, FROSTA, FÄRS.

SKÅNE, Rönneberga härad

Kluten 100 cm i fyrkant fållas med langett med engelska hål på 2 sidor och på de framvikta hörnen.
Broderiet utföres i langett, engelska hål, plattsöm, stjälksöm och tyllinfällningar med DMC nr 20

Bindes över rosa spåntak.
Bör förses med monogram o årtal.

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040-23 55 01

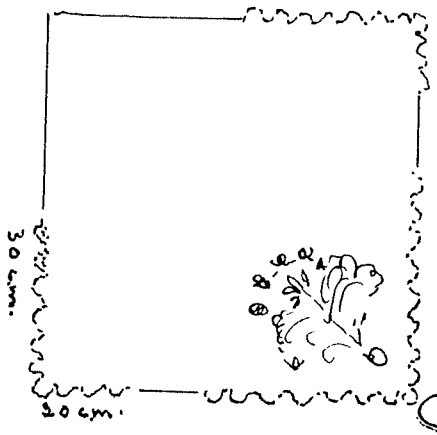

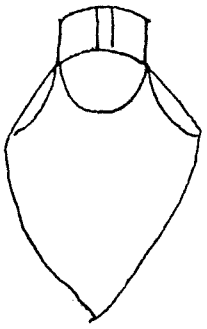

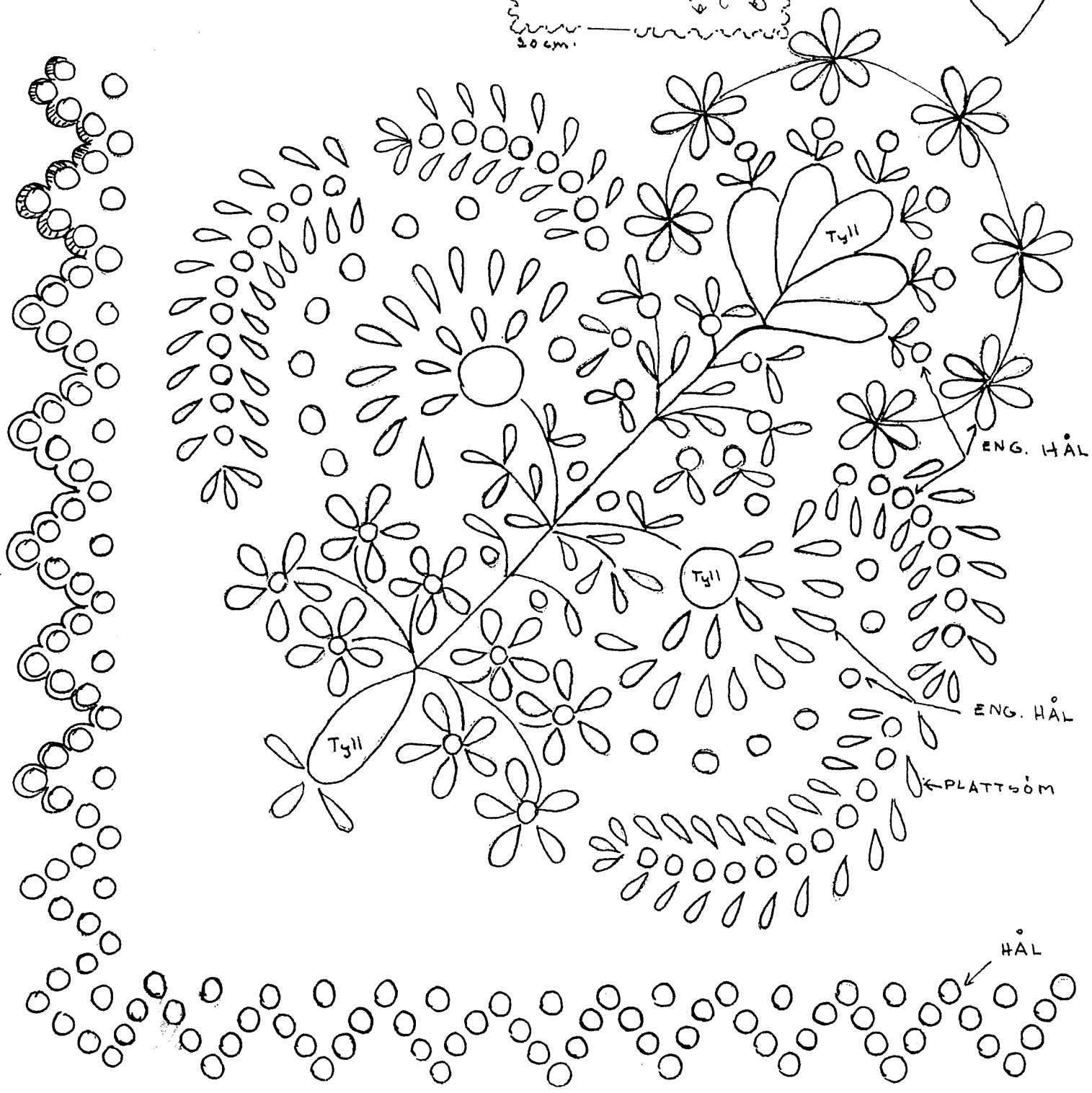

SKÅNE, Rönneberga härad

Kluten 100 cm i fyrkant fållas med 1 cm enkel hålsöm på 2 sidor och på de framvikta hörnen.
Kan också förses med spets.
Broderiet utföres i engelska hål, plattsöm och skuggsöm med DMC nr 20.
Den broderade slingan fortsätter enl. mönster.

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040-23 55 01

Bindes med framvikta hörn över spåntak.
Bör förses med monogram o årtal.

Här skall vara 9 små mönster. 17 små mönster efter kanten

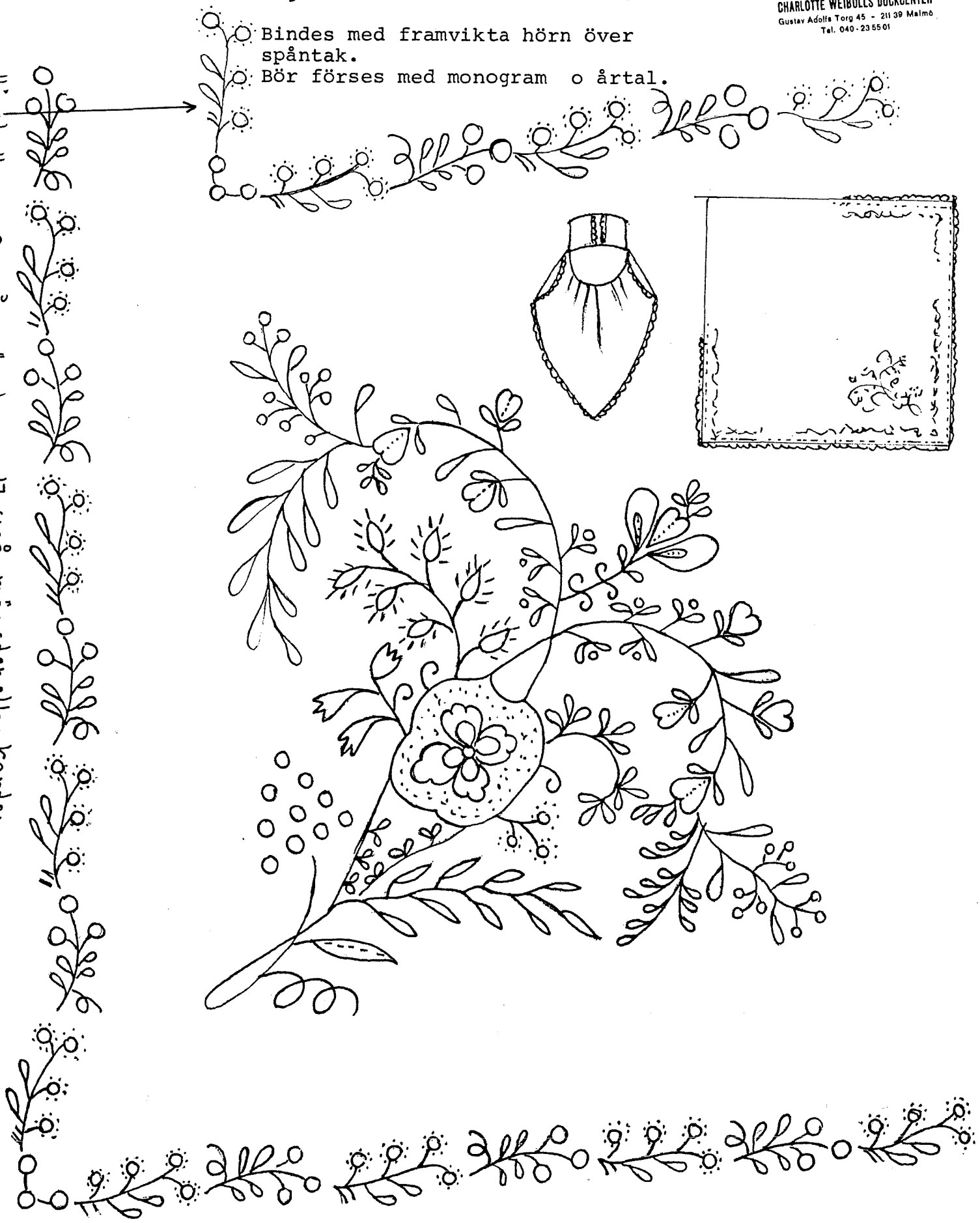

SKÅNE, Rönn[illegible] härad

CHARLOTTE WEIBULL
[redacted] 211 34 MALMÖ
Dröktavd. tel. 040-1239 Ø
[redacted]

Kluten 100 cm i fyrkant fållas med langett enl. mönster runt om snibb och framvikta hörn.

Broderiet utföres i klumpsöm, engelska hål, langett, tyllinfällning och herrgårdssöm med DMC nr 20.

Bör förses med monogram o årtal.

Kluten bindes med framvikta hörn över spåntak.

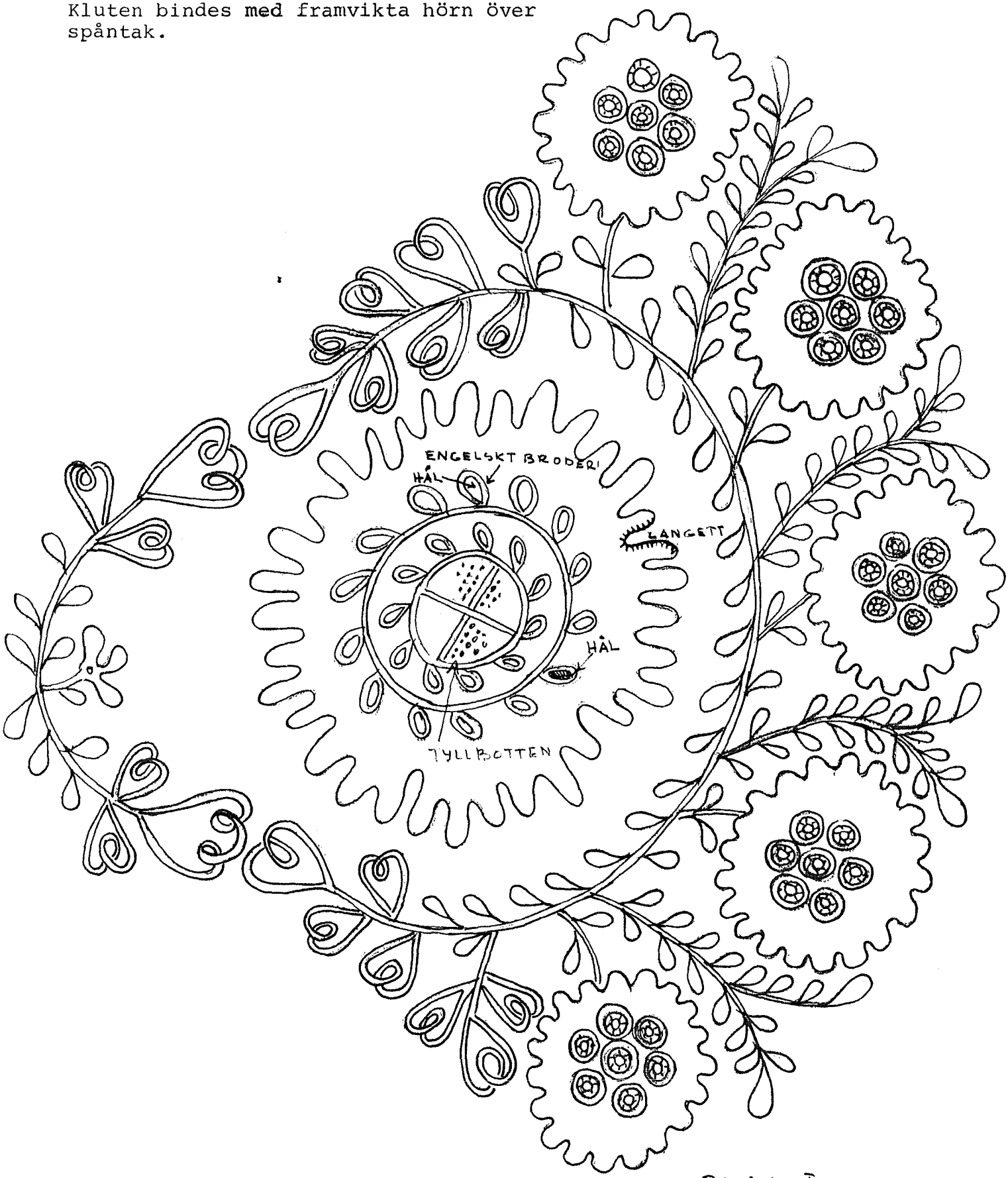

BLAD T

ÖNNEBERGA HAKAD

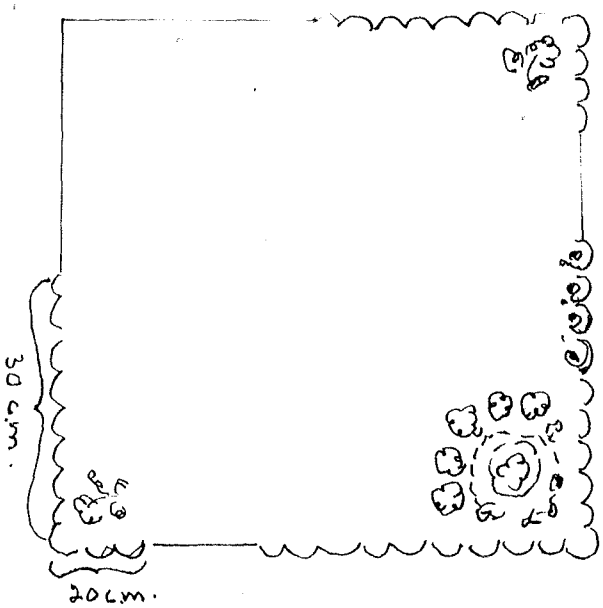

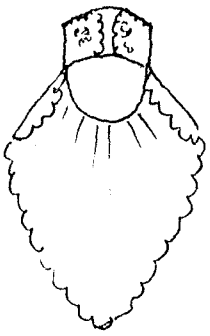

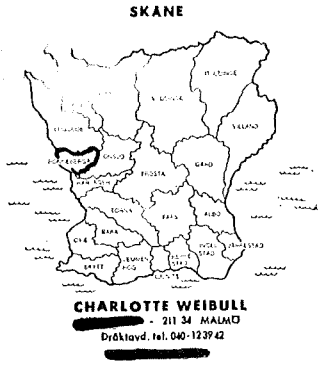

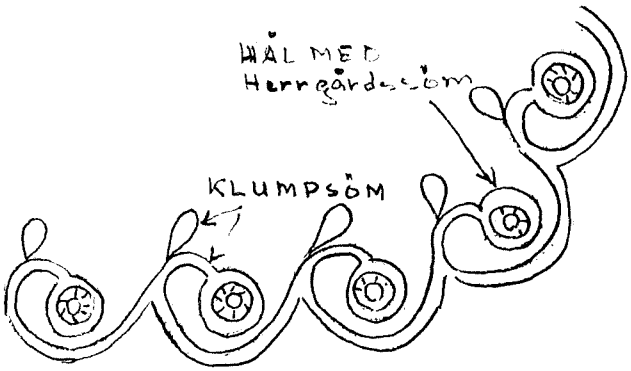

LANGETT RUNTSNIBB och
FRAMVIKTA HÖRN

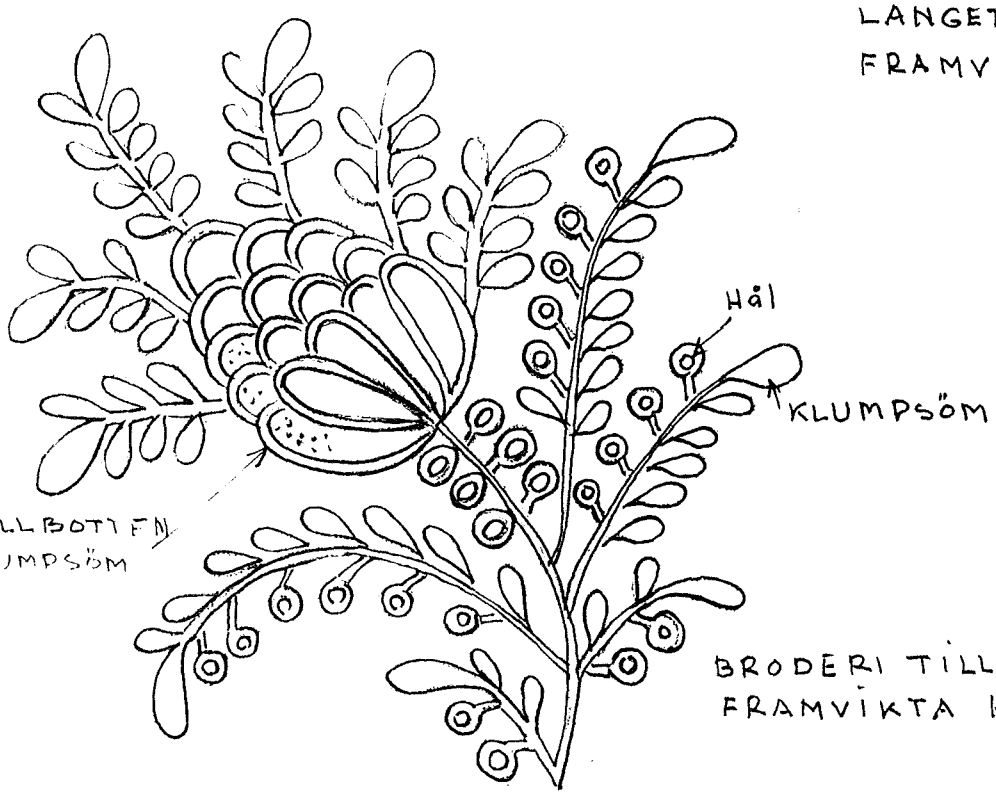

BRODERI TILL TVÅ
FRAMVIKTA HÖRN

BLAD II

SKÅNE, Rönneberga härad

Kluten 100 cm i fyrkant fållas med 1 cm bred fåll och förses med spets.

Broderiet utföres i stjälksöm, engelska hål, plattsöm och ew. tyllinfällningar. Broderas med DMC nr 20.

Bindes med framvikta hörn på spåntak.

Bör förses med monogram och årtal.

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040-23 55 01

BLAD I

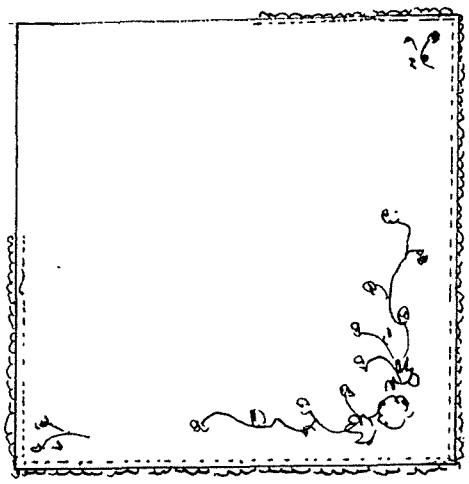

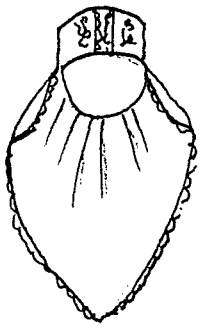

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040 - 23 55 01

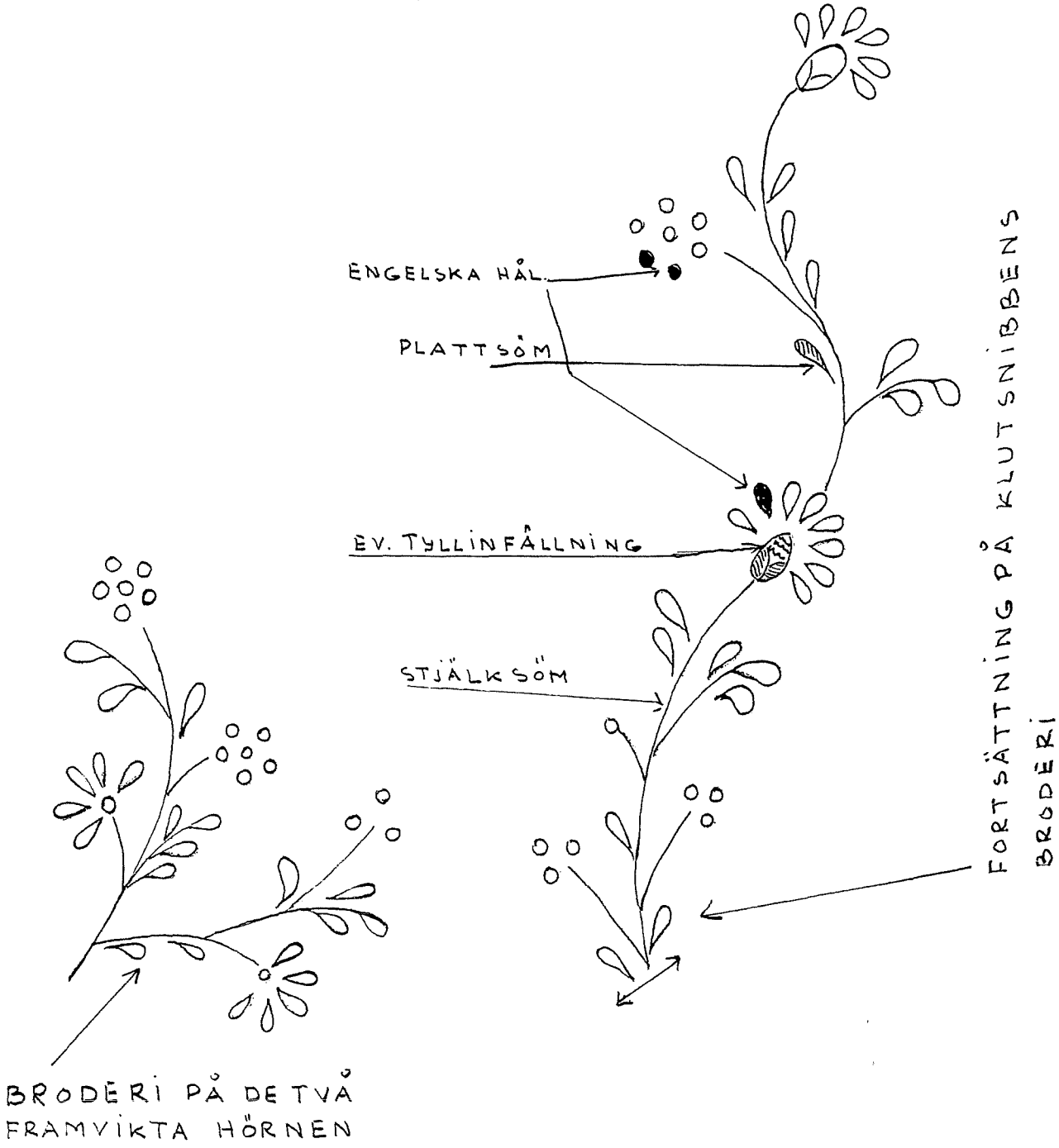

BLAD II

SKÅNE, Rönneberg[illegible]nd

Beskr. se bald 2.

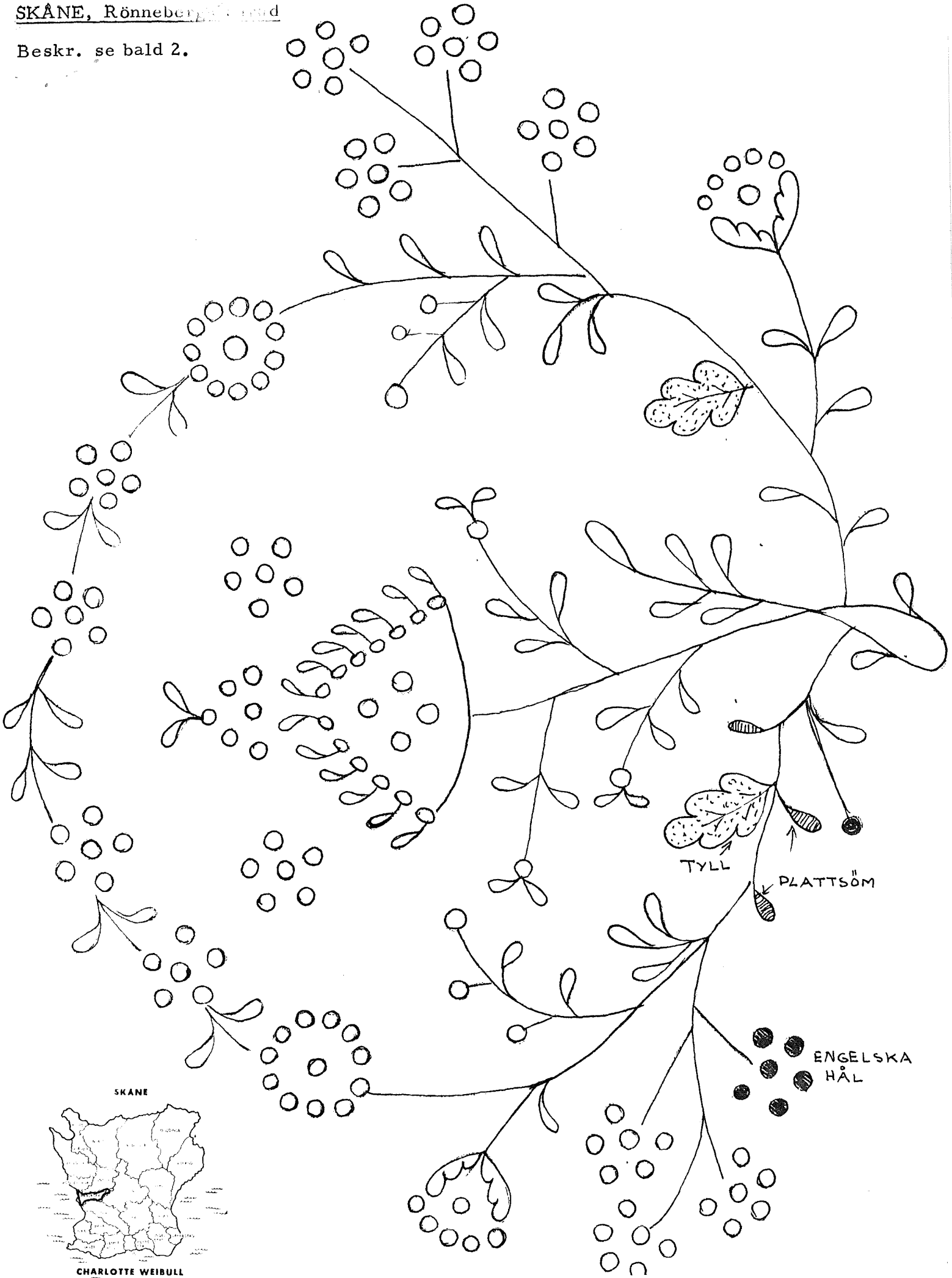

CHARLOTTE WEIBULL
[redacted] 211 34 MALMÖ
Dräklavd. tel. 040-123942
[redacted]

Charlotte Weibulls Dockmuseum

BLAD T

SKÅNE, Rönneberga härad

Kluten 90 x 90 cm i fyrkant fållas med 1, 5 cm bred fåll i smal hålsöm och prydes med spets enl. skiss.
Broderas med stort broderi på klutsnibben och små broderi på hörnen samt en ranka runt stora hörnbroderiet.
Broderiet utföres i engelska hål och plattsöm samt tyllinfällningar sys med DMC nr 20.

Bindes med framvikta hörn över spåntak.

Bör förses med monogram och årtal.

Mönstret från antik klut ägare Ulla Mattiasson, Dösjöbro.

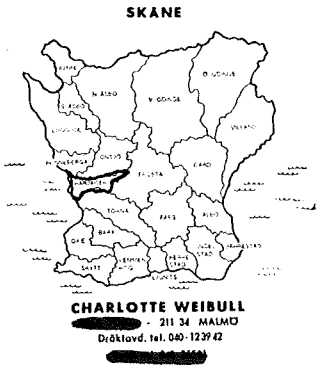

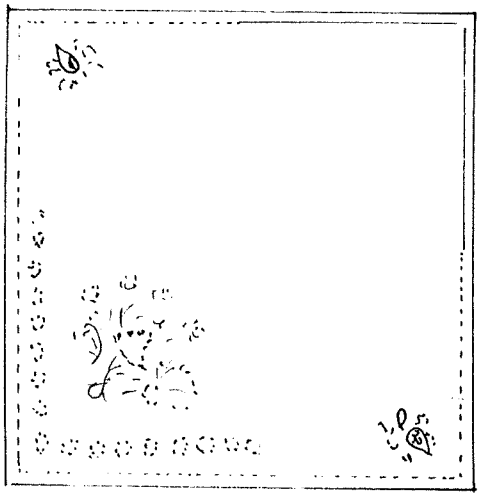

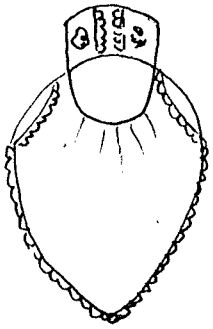

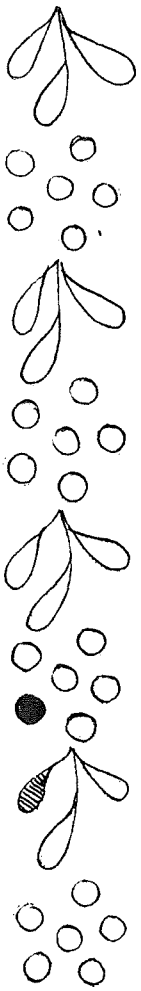

SKALA 1:10

3

SKÅNE
RÖNNEBERGA

CHARLOTTE WEIBULLS DOCKCENTER
Gustav Adolfs Torg 45 - 211 39 Malmö
Tel. 040-23 55 01

FRAM

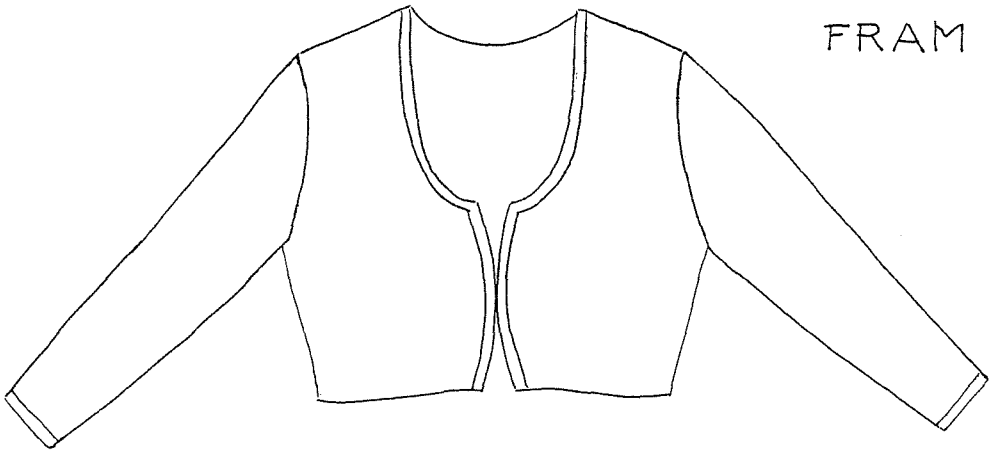

BAK

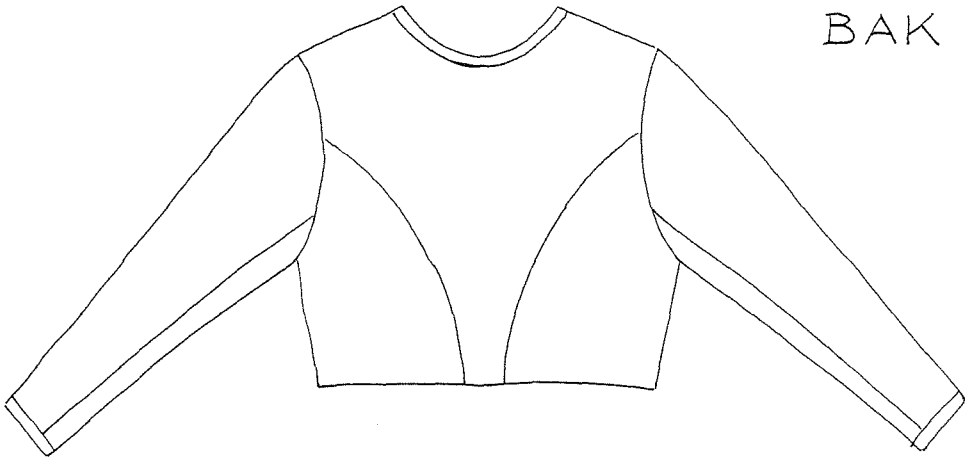

[redacted]

SKÅNE

Rőnneberga h:d

Man från Örja socken, Rönneberg, Skåne. Teckning av O. Wallgren. Nordiska museet.

RÖNNEBERGA

MANNENS VARDAGSDRÄKT

Linné skriver redan 1749 "kläderna som bönderna bruka, äro merendels 3 tröjor av vilka kanter på den inre städse lyser under den yttres".

Var vintern kall bars 4 tröjor "en krypi", "en fari", en "slomeridom", "en udanom".

När det blev sol och värme och tid för höbärgning och skörd, tog man av sig alla de varma tröjorna och bar i stället en väst av randigt bolstervarstyg med knappar av ben eller horn.

Skjortan syddes av skättefallsväv och pryddes med bomärke, initialer, "noppor", "krågor" och "taggamönster" (skättefall = avfall vid linskäktning). Den var grov och svår att bära för den som hade ömtålig hud.

Ett par omgångar sämskade skinnbyxor hörde till. Det skulle vara riktig sommarvärme om man gick i vita linnebyxor.

"Hossorna" var av vitt ullgarn och förfotades mer än en gång för vardagsbruk. "Hossebånnen" gjordes i granna röda eller gredelina färger. "Piorna sad vid kackelonen och gjorde hossor och hossebånn åt drängarna".

På huvudet sattes den blå "pickelhuvan" eller en stickad mössa av rött eller vitt ullgarn. "Huggarna" hade blå skärmmössor.

När skörden var bärgad, var det tid med skördegille och då kom den riktigt granna bolstervarsvästen på och så dansades det hela natten lång, polska, vals och svingedans.

Charlotte Weibull

Box 43 · 222 07 Åkarp · Sverige · Tel 040-46 50 80

RÖNNEBERGA

SÖMNADSBESKRIVNING PÅ VÄST

Dampa ev ylletyget. Pressa fodertyget.

Pressa mellanläggen mot underkragen, fickplattorna och framstyckenas kanter.

Vik fickstolparna på längden och sy ihop kortsidorna. Vänd och pressa.

Markera för ficköppningen. Nåla fast ena fickpåsdelen mot markeringens övre kant. Tråckla fast fickstolparna mot nedre kantmarkeringen. Lägg den andra fickpåsdelen kant i kant med fickstolpen och sy runt fickmarkeringen. Klipp upp markeringen och sick-sacka runt om. Stoppa in fickpåsdelarna åt avigan. Pressa fickstolpen uppåt. Sticka fast kortsidorna mot västen. Sy ihop fickpåsen.

Sy axel- och sidsömmar. Pressa isär.

Vik underläggen mot rätan och sy längs halsringningen till markeringen. Vänd och pressa underläggen mot avigan.

Sy ihop kragen. Vänd och pressa. Sy fast kragen mot halsringningen.

Sy ev en ficka av fodertyget och sy fast den på vänstra foder framstycket.

Sy fodrets axel- och sidsömmar. Pressa isär.

Sy ihop väst och foder i ärmhålen. Pressa isär sömmarna och vänd. Gör en smal stickning runt om ärmhålen.

Sticka fast fodret mot underläggen fram och stoffera det fast mot kragen i halsringningen.

Vik in fållen både på väst och foder. Vik underläggen mot rätan och sy längs fållinjen. Vänd och pressa hela fållen. Stoffera fast fodret. Sy knapphål. Sy i knappar. Avpressa.

Charlotte Weibull

Box 43 - 237 02 Åkarp - Sweden - tel 040 - 46 50 80

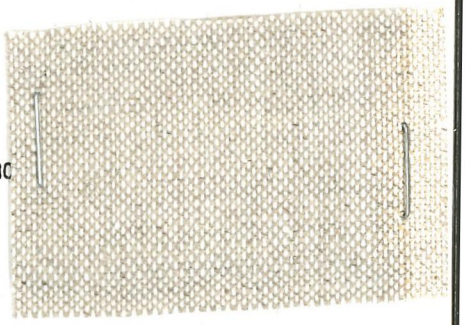

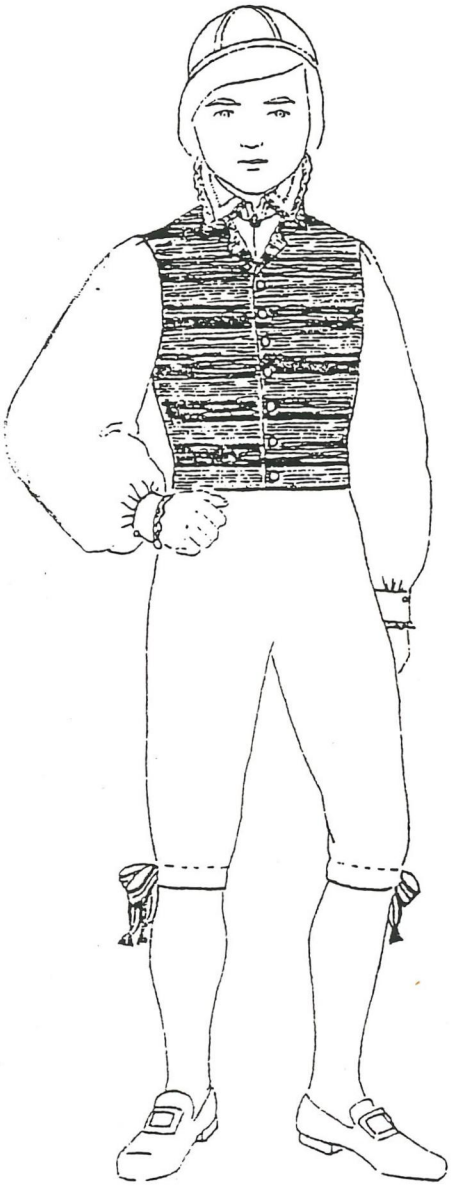

SKÅNE

MANSDRÄKT

VÄST, randig med bomull i varpen och inslag av bomull i olika färger. Se särskild bilaga.

BYXOR, av gult mollskinn med bred lucka samt knäsprund. Knäppes med gula metallknappar. Även långa vita linnebyxor förekommer. (Sommardräkten).

KNÄBAND, mönstervävda i flera olika färger.

SKJORTA, av bomull eller linne med krage utsydd med hålsöm eller broderi, ärmlinningen prydd på samma sätt.

KALOTT, svart eller mörkblå, sydd av fem kilar (kilmössa) prydd med gröna eller blå sidenkanter.

STRUMPOR, vita stickade av ylle.

SKOR, träskor eller svarta lågskor med spänne i tenn eller silver.

SMYCKEN, krag- och ärm- och västknappar av tenn eller silver.

Du kan erhålla både materialpaket med sömnadsbeskrivningar och mönsterpåsar med information om de olika dräktdelarna.

Charlotte Weibull

Box 43 - 232 02 Åkarp - Sweden - tel 040-46 50 80

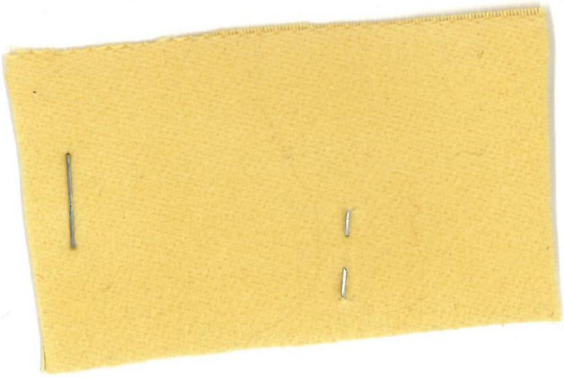

Ur Skånska drätter
kvinnodräkten i Malmöhus län
av Gertrud Ingers

Rönnebergs härad

Malmöhus läns hemslöjdsförenings årsmöte i Landskrona 13 juli 1929. Längst till höger ordförande baron H O Ramel.

Ur: Skånska dräkter Kvinnodräkten i Malmöhus län av Gertrud Ingers

Söndagsdräkt från Rönneberg

Foto: Carl Meijer

Ur Skånska dräkter kvinnodräkten i Malmöhus län
av Gertrud Ingers

Vardagsdräkt från Rönneberga

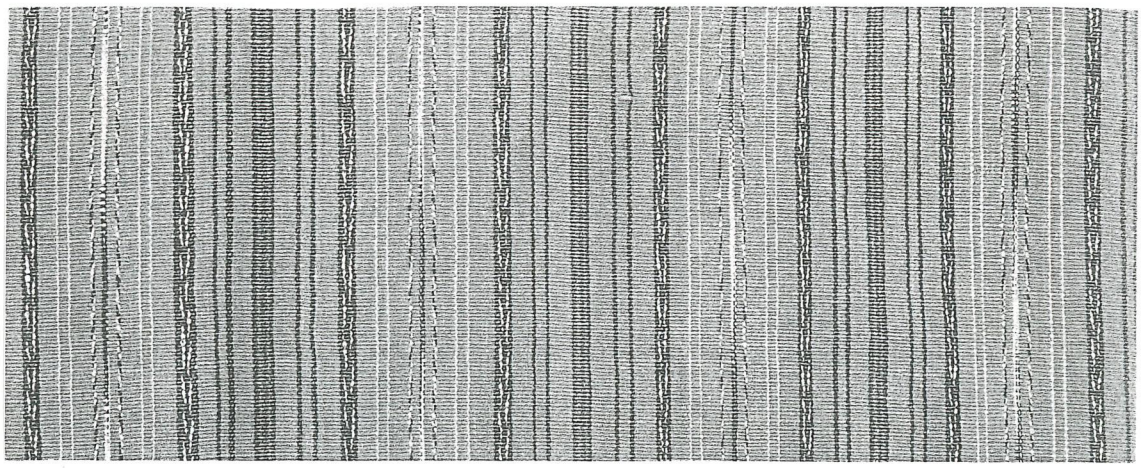

Detaljbild av förklädet

Foto: Carl Meijer

Ur Skånska dräkter Kvinnodräkten i Malmöhus län
av Gertrud Ingers

Särk märkt K.S.D. 1846. Kjolen skuren i våder, 175 cm vid nedtill.

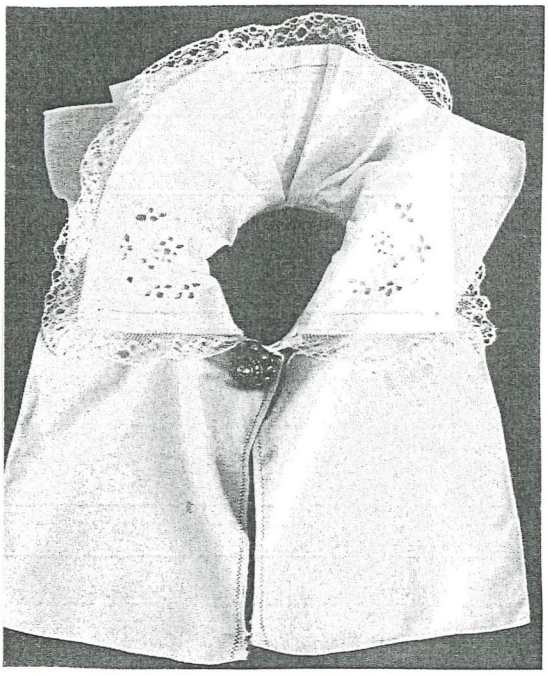

Löskrage ller halsboll
Låg märke till det lilla korsstygnssömmade K-et, som torde hänföra sig till fru Leides mormor Kersti Sonesdotter, död 1908, Tofta, Åsmundstorp

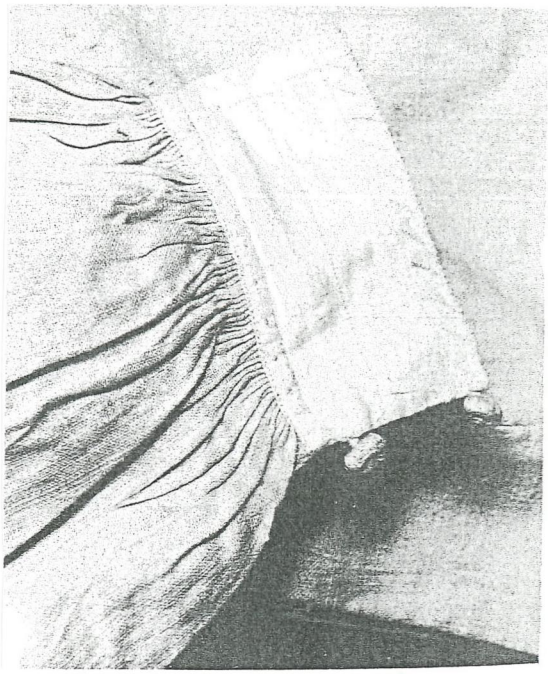

Detalj av särkärm
Observera att man använt två slags linne. Knapparna är av silver. De tre föremålen är ur fru Leides samling.
Foto: Carl Meijer

Ur Skånska dräkter
Kvinnodräkten i Malmöhus län
av Gertrud Ingers

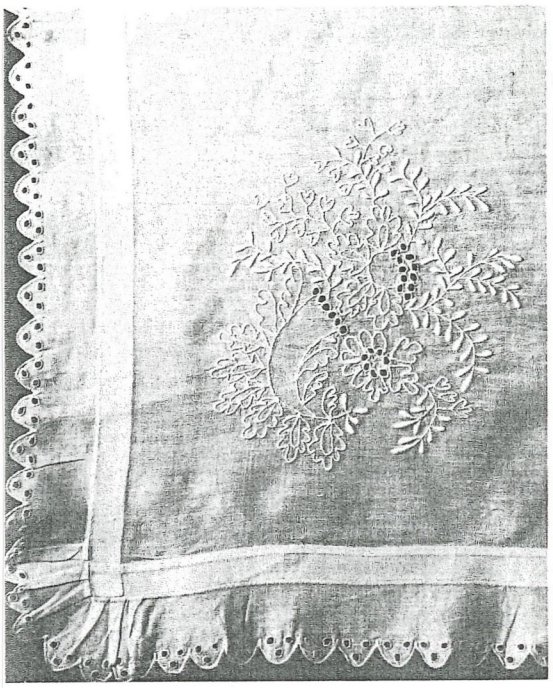

Del av klut med vitbroderi. Tillhör fru Leide, som ärvt den efter sin mormor. Foto Carl Meijer.

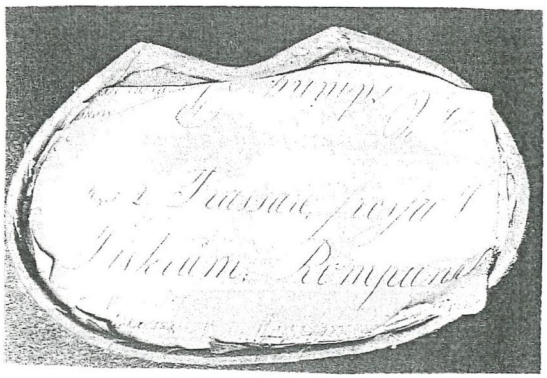

Stomme av spån, som användes att binda kluten över. Tillhör fru Leide. Foto Carl Meijer.

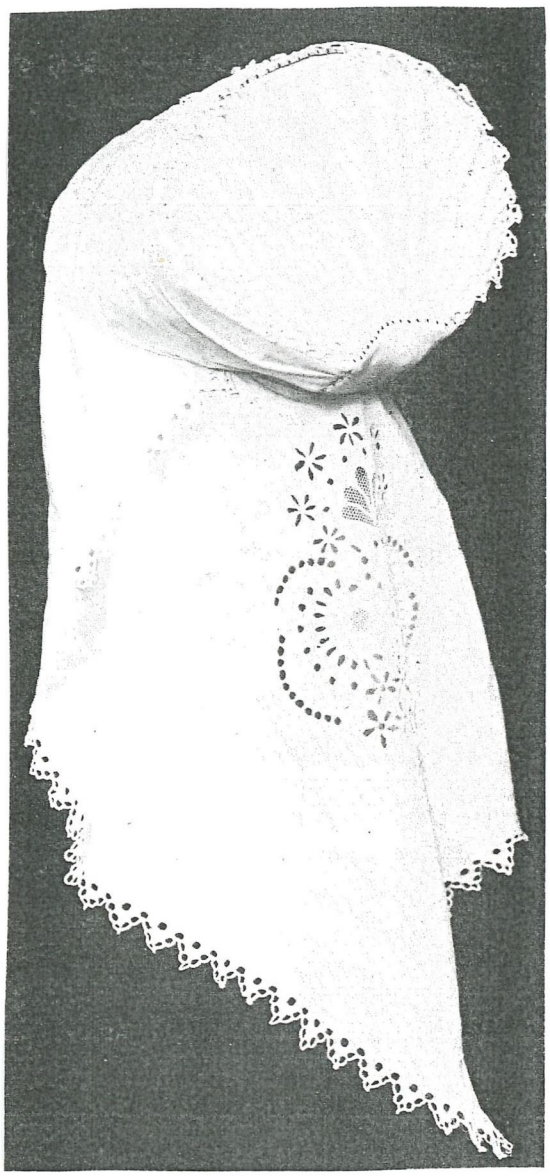

Vit broderad klut. Tillhörde 1921 Karolina Nilsson, Billeberga. Karolina vävde till MHF. MHF nr 715.

Ur Skånska dräkter
Kvinnodräkten i Malmöhus län
av Gertrud Ingers

Brokadliv i siden, tillhörigt fru Karolina Nilsson, Billeberga. MHF nr 717, 1921.

Ytterjacka av vadmal med sammets- och brokadbandsmontering. Silverknappar. Foder av grönt linne. Ur fru Leides samlingar. Foto Carl Meijer.

Ur Skånska drätter
Kvinnodräkten i Malmöhus län
av Gertrud Ingers

Överst till vänster ett brokadliv med silverknappar. Till höger ett liv av vadmal sett bakifrån. Halsen och skörtet är sammetskantade. Den nedre bilden visar en svartbrun vadmalskjol med rätt breda veck och linning samt med smala rynkor baktill. "Kjolsäck" framtill. Skoning av svart köpetyg. Samtliga föremål ur fru Leides samling. Foto Carl Meijer.

FRÅN MOSTER INGRIDS ALBUM

MALMÖ MUSEUM

MALMÖHUS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING

Rönneberga härad Malmö 1937

RÖNNEBERGA HÄRAD MALMÖ 1937

IDA WISTRÖM

född 1884, död 1970

Rektorsfru och efter makens död 1926 handarbetslärarinna på Fridhems folkhögskola i Svalöv. Styrelseledamot i Rönneberga Hembygdsförening från dess grundande år 1933. Ledde folkdanslaget, men dansade inte själv.

Går främst till höger i paraden i Malmö 1937, bär den rutiga kluten och livet som finns här i kopia.

Gun Ekelin

CW-80

Rönneberga

Familjen Dahl, Rönneberga:

Självklart bära dräkt

Brokaden i Anna-Carin Dahls Rönnebergadräkt är köpt i en möbelaffär i Landskrona. Det är mamma Elsa Dahl som fått dräkten sydd av en annan av dräktkännarna i Skåne, Astrid Blom.

Förlagan till Rönnebergsdräkten som familjen Dahl delar på finns på Landskrona museum.

Egentligen hör den hemma på Hembygdsgården i Asmundtorp, men den mår bättre av att hänga på museet.

Det randiga förklädet till dräkten är vävt i rosengång efter farmoderns mönster.

— Det ger ett rödlila intryck eftersom det är både marinblått, rött och rosa inslag i väven, berättar Elsa.

Högtidsförklädet, det vita, har Elsa Dahl broderat efter förlagan på Malmö museum. Bården är sydd med tyllinfällning och broderad med plattsöm.

Kluten gåva

Hos syskonen Andersson på Annetorp, Glumslöv fanns i många år en ärvd klut förvarad. Den sitter idag på Anna-Carin och Elsa Dahls huvud. — Vi fick den för flera år sedan av Astrid Andersson som antagligen själv hade sytt och broderat den, tror Elsa. Särken som hör till den här dräkten har Elsa Dahl sytt efter den modell som hör hemma på Hembygdsgården, Asmundtorp men som nu hänger på Landskrona museum.

— Speciellt för den särken är ryschet i ärmlinningen, det är alltså ingen manschett. Den har översydda rynkor i midjan och kan bäras med enbart kulört förkläde. Det gör de unga flickorna i Glumslövs folkdansgille. Den är sydd i halvlinne, men kunde lika gärna ha varit sydd i flera olika material. Originalet är sytt med bomullskrage.

— Vi har en annan särk till dräkten också där kragen är broderad med stopphålssöm och prydd med knypplad vadstenaspets. Hos familjen Dahl har bruket att bära folkdräkt funnits i generationer och det fortsätter att vara något självklart att använda dräkten — inte bara på midsommarafton.

● *I Anna-Carin Dahls familj har man en lång tradition att bära folkdräkt. Anna-Carins farmor har gjort mönstret till förklädet som är vävt i rosengång.*

SKÅNE, Rönneberga härad

Britt Svensson, Torgatatan 3, Teckomatorp

Skåne

Kvinnodräkt från Rönnebergs härad.

Rönnebergsdräkten är kopierad efter gammal dräkt på Malmö museum, Rönnebergs härads hembygdsmuseum, Asmundtorp, samt Nordiska museet. Detta är högtidsvarianten för gift kvinna. Livstyckstyget är en nästan exakt kopia av ett gammalt tyg som finns på Nordiska museet. Smycket ett unikt s k "trillekors" från 1700-talet.
Dräkten tillhör Anna Maria Sihlberg, Stockholm.

Mansdräkt från Herrestads härad

Mansdräkten från Herrestad, den rikaste delen av Skåne som också kan uppvisa de bäst bevarade dräkterna. Denna är en kopia efter en dräkt på Nordiska museet. Den uppstående kragen, vanlig i hela den här trakten av Skåne, är här ovanligt hög. Skjorta, väst och byxor mycket rikt broderade, liksom ytterplagget.
Dräkten tillhör Peter Wihlborg, Spånga.

AL JE

Glumslöv 28-11-02

Charlotte Weinell
Malmö

Vid skånedagarna på Frostavallen
i somras fick en drägtpersonal.
I denna ingick min dotter i form av kund-
tjänare i Rörmebergadräkt.
Jag tog några foton av framför kamera
med bonad, som vi fått låna på
museet i Landskrona.
Jag skickar några kopior, som jag tycker
gjorde väl ett pareen i en vacker
Rörmeberga-dräkt.
Hälsningar
Inga-Lill Nilsson

1978

1978

1982

SKSö
SVERIGES KYRKLIGA STUDIEFÖRBUND
SKS MELLANSKÅNE
Box 504
261 24 LANDSKRONA
Tel. 0418-20079

Allmogekulturens räddande ängel

Sk. P 1/2-91

När den danske prästen och folkminnesforskaren H F Feilberg sökte jämförelsematerial för sin stora ordbok över det jylländska allmogemålet, vände han sig 1880 också till sin skånska kollega Eva Wigström.

Hon var bonddotter från Råga Hörstad i Asmundtorps socken i Rönnebergs härad och väl förtrogen med livet på landet, såväl praktiska göromål som folks levnadsvillkor, tänkesätt, seder och bruk. Hon undervisades i hemmet i teoretiska ämnen av en privatlärare.

Bondehemmet hade också en ovanligt stor boksamling, där hon om söndagarna kunde tillfredsställa sin läslust.

Följden blev att hon redan i tonåren var väl belästa och hade en gedigen allmänbildning. Hon gifte sig 1855 vid tjugotre års ålder med fanjunkaren Claes Wigström och fick sitt hem i Ystad, Lund, Malmö och slutligen Helsingborg, där hon avled 1901.

Reste runt

På 1960-talet började Eva Wigström verka som publicist. Hon medverkade med småberättelser i den av Onkel Adam utgivna barntidningen Linnea och skrev tidningsartiklar i sociala och pedagogiska frågor.

Hon skrev under signaturen Ave, det omvända förnamnet. Snart väcktes hennes intresse för insamling och publicering av folkminnen, som skulle bli hennes livsverk.

Ewa Wigström 1832–1901. Hon reste kors och tvärs i Skåne och upptecknade folkminnen, sägner, visor och dialekter.

Hon reste och vandrade kors och tvärs i Skåne och upptecknade folkminnen, sägner, visor och dialekter.

Hennes arbete uppmärksammades på hemmaplan av historieprofessorn Martin Weibull och Artur Hazelius, grundaren av Nordiska museet, och på andra sidan Öresund av folkloristerna Svend och Frederik Grundtvig, söner till biskopen och psalmdiktaren N F S Grundtvig, den danska folkhögskolans fader. Eva Wigström var således väl känd också i Danmark.

Bred skildring

Säkerligen kände Eva Wigström glädje över att Feilberg rådfrågat henne. I sitt svar nämner hon främst de båda skånska folklivsskildringarna av Nicolovius och N G Bruzelius. Samtidigt inspirerades hon att själv skriva en bred skildring av allmogelivet i Skåne så som hon kände det från sin barndom. Hon färdigställde ett manuskript Skånska allmogeseder, som hon hösten 1880 sände till Feilberg för han skulle kunna jämföra jylländska och skånska folkseder. Som förebild tjänade Feilbergs jylländska bondeskildring Fra Heden, som hon fått av författaren 1880.

Antogs

Efter fem år returnerade Feilberg manuskriptet 1885, då Eva Wigström genast kontaktade docent J A Lundell i Uppsala och frågade, om han hade plats för allmogeskildringen i den av honom 1878 grundade tidskriften Svenska Landsmål och Svenskt Folkliv. Svaret blev jakande, och hon sände manuskriptet till Lundell med särskilt påpekande, att det var skrivet för att sätta Feilberg "i tillfälle att jemföra sydjydska och skånska folkseder, lefnadssätt o ."

Glömdes

Manuskriptet blev olyckligtvis undanlagt och kom i tryck med titeln "Allmogeseder i Rönnebergs Härad i Skåne på 1840-talet" först efter sex år hösten 1891 – för jämnt ett hundra år sedan – dels i tidskriften Svenska Landsmål, dels i en separatupplaga. Eva Wigström fick uppleva glädjen att se sitt arbete upptaget bland källorna till Feilbergs stora verk" Ordbog over de jydske Almuesmaal."

Från födelsebyn

Eva Wigströms allmogeskildring är centrerad kring hennes födelseby. Hon skildrar både vardagsarbetet och livets högtider från vaggan till graven, skolundervisning, kyrkobruk, marknader, vidskepelse, namnskick och talesätt. Hennes arbete kan mäta sig med Nicolovius' och Bruzelius' klassiska folklivsskildringar från Skytts resp Ingelstads härader. Av den 100-åriga folklivsskildringen, som vittnar om ett tidigt svensktdanskt samarbete inom folkminnesforskningen, utgav Rönnebergs härads hembygdsförening 1949 en ny upplaga, och 1985 utkom en faksimiluppla-ga.

VÄVSKOLAN I TÅGARP

Av Calle Sundewall

Mor Cilluf.

MOR CILLUF

Världsutställningen i Paris år 1900 var gigantisk. Nästan 100.000 utställare visade sina alster i mer än 200 utställningsbyggnader för 51 miljoner besökare.

Tidningen IDUN hade en reporter på plats. Han lät de svenska läsarna få små bilder av begivenheterna. Bland annat från Malmöhus och Östergötlands Hushållningssällskaps hemslöjdsavdelning i den svenska villan.

"De vackra och dekorativa profven rundt alla väggar af olika skånska väfnader, rödlakan, dukagång och krabbasnår, göra sig ypperligt och i väfstolen presiderar här i sin klädsamma skånska dräkt den kända framstående väfverskan Cilluf Olsson . . ."

Denna Cilluf Olsson, eller som hon mer allmänt kallas, Mor Cilluf skulle få stor betydelse för många flickor i landskronatrakten. Några år efter Paris-utställningen flyttade hon och hennes man till Alfastorp i Tågarp. Här lade hon grunden till Tågarps vävskola.

Mor Cilluf föddes 1847 i Tryde, i själva härden för den gamla skånska textilkonsten. Då, vid mitten av 1800-talet, levde fortfarande den skånska allmogekonsten i stugorna. Precis som många andra bondflickor på den tiden fick Cilluf gå i mors skola.

"I hemmet fingo vi ej sysselsätta oss med annat än vanlig husväfnad, men jag smög mig till att uppsnappa lite här och lite där och gaf mig ingen ro, innan jag själf kunde göra det efter. Och sedan jag satte fötterna under ett eget bord, har jag kunnat utveckla mina anlag så mycket jag behagat. Någon sådan där kurs har jag aldrig gått igenom."

Anlagen och känslan för konstvävnad kom säkert från modern. Om henne sa hon alltid:

- "För se, mor, hon förstod sig på ett välgjort arbete och ingen har väl någonsin varit så duktig i sina fingrar och så kvick till att räkna ut ett vävmönster som hon."

1874 gifte Cilluf sig med lantbrukaren Christen Olsson. De träffades när hon gick och lärde till mejerska. Paret arrenderade prästbostället i Hög.

Under de första åren hade den unga bondmoran kanske inte så mycket tid med annat än husbehovsvävning. Men med tiden började intresset för det där lite extra, som hon snappat upp i barndomen, synas på det som kom ur vävstolen.

Med den begynnande avflyttningen från landsbygden och industrialiseringens genombrott började den gamla bondekulturens slöjdtraditioner falla i glömska. Industritillverkade textilier och den nya metoden att färga dessa med anilinfärger, hade gjort att de gamla mönstren och färgerna i den skånska textilslöjdkonsten förvanskats.

I ett försök att rädda den svenska allmogeslöjden grundades Nordiska Museet i Stockholm 1873, och inte långt från Hög grundades Kulturen i Lund några år senare. Denna nya etnografisk-historiska rörelse gjorde att intresset för hemslöjden tog fart. Ett antal förgrundspersoner, däribland Artur Hazelius, bidrog till att man fick upp ögonen för värdet av slöjdtraditionerna.

Banbrytande blev också Handarbetets Vänner i Stockholm, grundat 1874. Liksom flera andra samtida började Mor Cilluf att på beställning tillverka skånsk konstvävnad för denna förening. Hon samarbetade även med Kulturen i Lund. Härigenom lärde hon sig

säkert mycket och vidareutvecklade sin medfödda fallenhet. Hon såg mer och mer som sin plikt att förvalta och föra vidare sitt morsarv.

Med tiden blev hon känd som en riktig mönsterväverska och "Mor Cilluf i Höj" blev ett begrepp som stod för kvalité och skicklighet. Hennes rölakansvävar ansågs på sin tid vara de finaste som gjordes i Skåne.

Så småningom ansåg hon sig mogen att ta elever och startade en vävskola, troligen 1896. Tack vare ett gott sinne för affärer, kunde hon även själv ordna egen försäljning av de arbeten som hon utförde tillsammans med sina många elever. Bland kunderna kunde hon räkna flera skånska slotts- och herrgårdsfruar.

Troligen lånade Mor Cilluf äldre vävnader för att kopiera och därmed tillvarata äldre mönster. I ett brev från Inga Berg von Linde till Gerda Bengtsson, strax efter Mor Cillufs död, framgår det att "Mor Cilluf tog alltid hvad hon ville hos mig . . .". Det handlar här om vävnader som hon lånat av Inga Berg von Linde och som nu på något sätt skulle återbördas.

Mor Cilluf deltog i ett flertal utställningar med sina konstvävnader. På Baltiska utställningen 1914 hade hon en egen avdelning. På ett foto från utställningen tronar Mor Cilluf själv mitt i lokalen, klädd i svart Ingelstads-folkdräkt, som är prydd med ett stort antal gamla silversmycken. På huvudet har hon den klut som hon sömmat under moderns tillsyn, och som hon använde för första gången vid sin konfirmation. Väggarna är täckta av vävnader, det är krabbasnår, röllakan, sniljeflossa och mycket annat. Här finns även en tavla på vilken hennes nära 20 medaljer och utmärkelser fästs. Den flankeras av två diplom. Hennes stora vävstol är också på plats. Den var så stor att fyra väverskor tillsammans kunde arbeta på en 3,5 meter bred vävnad. En av flickorna ser ut att vara Gerda Bengtsson. En flitig elev, som några år senare kommer att överta Mor Cillufs vävskola i Tågarp.

1904 lämnade Mor Cilluf och hennes Christen Hög och flyttade till Alfastorp i Tågarp.

Vävskoleverksamheten tar hon med sig. Man kan säga att Tågarps vävskola startar nu, men den har ju rötterna i verksamheten i Hög. I hemmet hade hon alltid fem eller sex elever, som var fullt inackorderade där. Eleverna betalade för sig, samtidigt som dom under tillsyn och undervisning gjorde vävnadsarbeten som vävskolans innehavare sålde och tjänade en slant på.

Hur var Mor Cilluf som person? I en bok om skånsk hembygdsslöjd har Henriette Coyet, som var bekant med henne, berättat:

- "För de skånska allmogekvinnornas mångbegåvade släkte var Cilluf Olsson en fullödig representant, klok, förslagen, i hög grad arbetsam, humoristiskt skämtsam, stolt över sin hembygd och lycklig i sitt hem."

I en artikel i Helsingborgs-Posten i samband med hennes död får vi en annan bild:

- "Men kanske i lika hög grad som hennes väfvar drog väfverskan själf allmänhetens blickar till sig, där hon mellan utställningsborden vandrade fram i sin svarta Ingelstadsdräkt, sin stora hvita hufva, och sina massor af silfversmycken. Som en följd af allas benägenhet att skämma bort henne, lade hon sig så småningom till med en frispråkighet, som ej klingade tilltalande i allas öron."

I en nekrolog står bland annat följande:

"Till sitt väsen enkel, rättfram, välvillig vann hon alla med sin personlighet lika mycket som med sin konst, och för visso kommer hon att saknas af en ovanligt stor vänkrets, spridd öfver hela vårt land."

"Det är icke enbart i värdefulla arbeten, hon lämnat

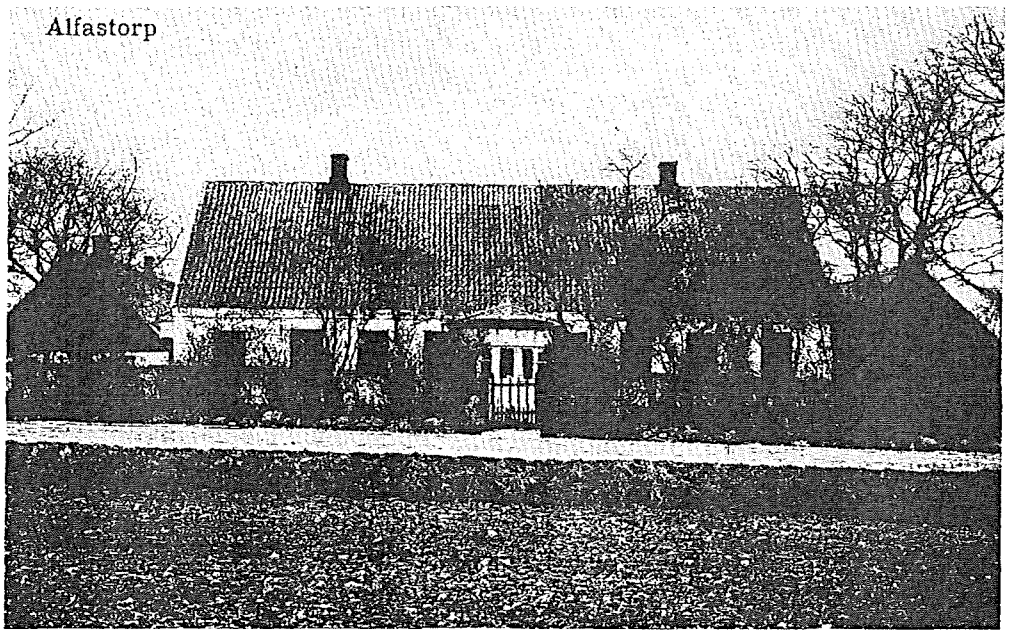

Mor Cillufs Alfastorp. Huset finns kvar idag, men har klätts med eternitplattor. När man kör in i Tågarp från Asmundtorpshållet är det ett av de första husen på vänster hand.

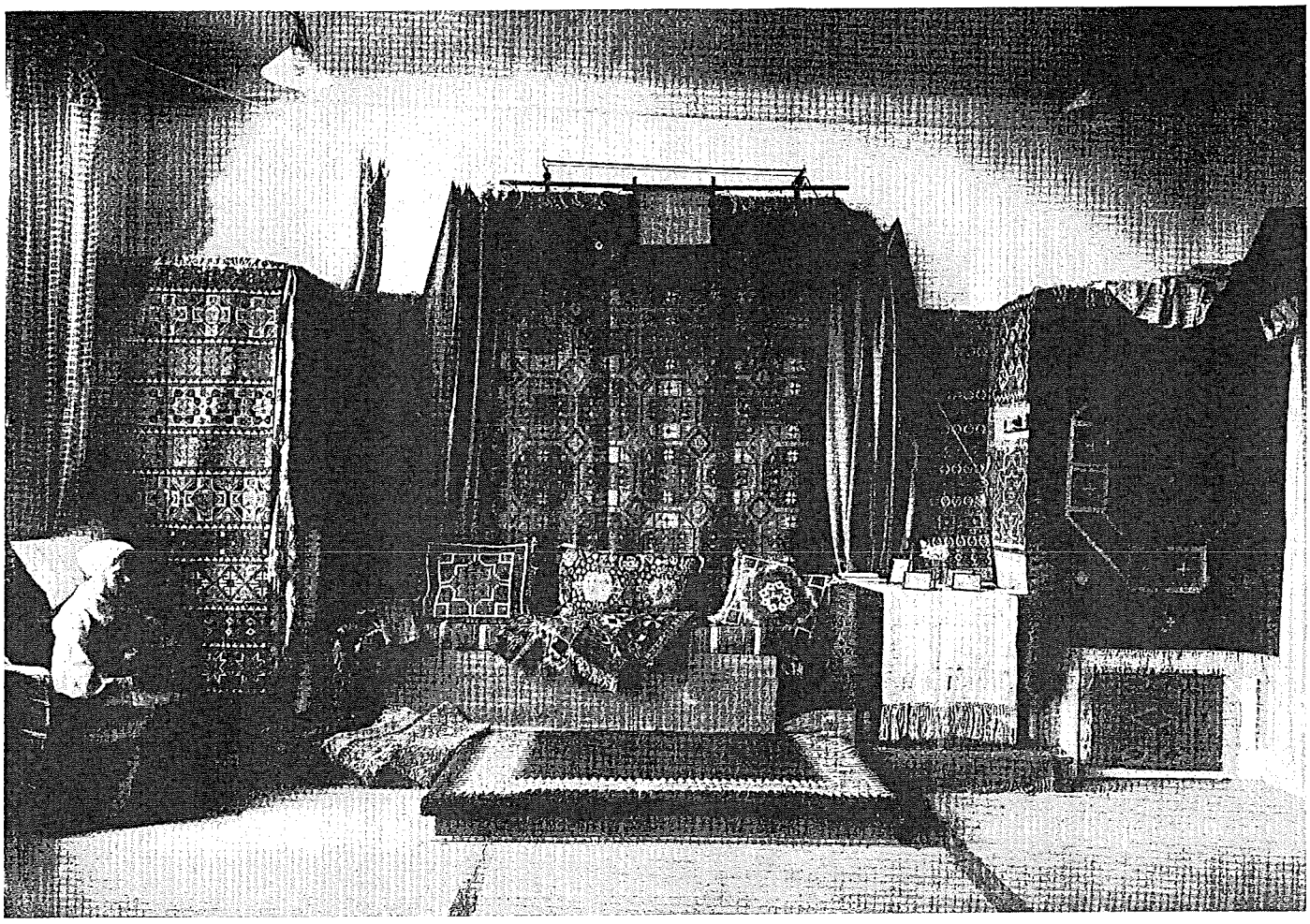

Här visar Gerda Bengtsson upp vävskolans alster på en utställning.

ett rikt arv till kommande släkten, den undervisning hon lämnat unga skånekvinnor skall säkert även den bära de rikaste frukter för framtiden", konstaterar skånetidningen Dagen.

GERDA BENGTSSON

Gerda Bengtsson var född 1886 i Svalöv, fadern arrenderade en gård på Grevafäladen. Hon var nummer fyra i en barnaskara på åtta. Föräldrarna var lantbrukaren Per Bengtsson och hans hustru Hanna. Gerda växte upp på Asmundtorp nummer 9 och senare på gården Rönneberga 13:2.

Att Gerda var elev hos Mor Cilluf har redan nämnts. Vid något tillfälle skall hon ha gått i vävskola någonstans i Mellansverige. Om hon var knuten till Mor Cillufs vävskola mer än som elev har inte gått att belägga. Vi har ju sett att Henriette Coyet skrev till Gerda, och inte till Mor Cillufs dödsbo, för att få tillbaka de vävnader som Mor Cilluf lånat. Det tyder på att Gerda övertagit vävskolan i Alfastorp och att den därmed fortsatte som tidigare. Gerda hade en syster i Amerika. Av ett brev från systern 1914 kan man med ganska stor säkerhet dra slutsatsen att Gerda hoppades på att snart få överta Tågarps vävskola. Mor Cilluf var då 67 år gammal och det var kanske naturligt att yngre krafter tog över.

Anna Jönsson-Nilsson, som kom från Lunnom i Ekeby, är en av Gerda Bengtssons elever.

- "Mor hade inte tid att väva eller lära mig trots att vi hade en vävstol hemma på gården. Hon tyckte jag skulle lära mig vävning ordentligt. Vintrarna 1933 och 1934 tillbringade jag i Tågarp för att inhämta dessa kunskaper. Första året gick jag som betalande elev och andra som avlönad, jag fick 25 kronor i månaden. Jag skulle egentligen gått under sommaren också, men mor ville att jag skulle komma hem och hjälpa till. Hon hade svår värk och behövde därför hjälp på gården.

Jag bodde hos Gerda, i ett rum på husets 4:e våning. En del nätter hade jag så kallt på mitt rum att det låg is på vattnet i tvättfatet på morgonen.

Några av eleverna var inneboende hos Gerda, andra hyrde rum någonstans i Tågarp. Men flertalet, som bodde i trakten, kom på cykel på morgonen och knegade hem igen på kvällen. Dessa hade smörgåsar med sig, vi som bodde hos Gerda åt hos henne.

Varje elev gjorde själv vävnaderna från början till slut. Ibland kunde man få köpa det man vävt. Gerda

Gerda (längst till höger) och elever visar upp garner man själv färgat in.

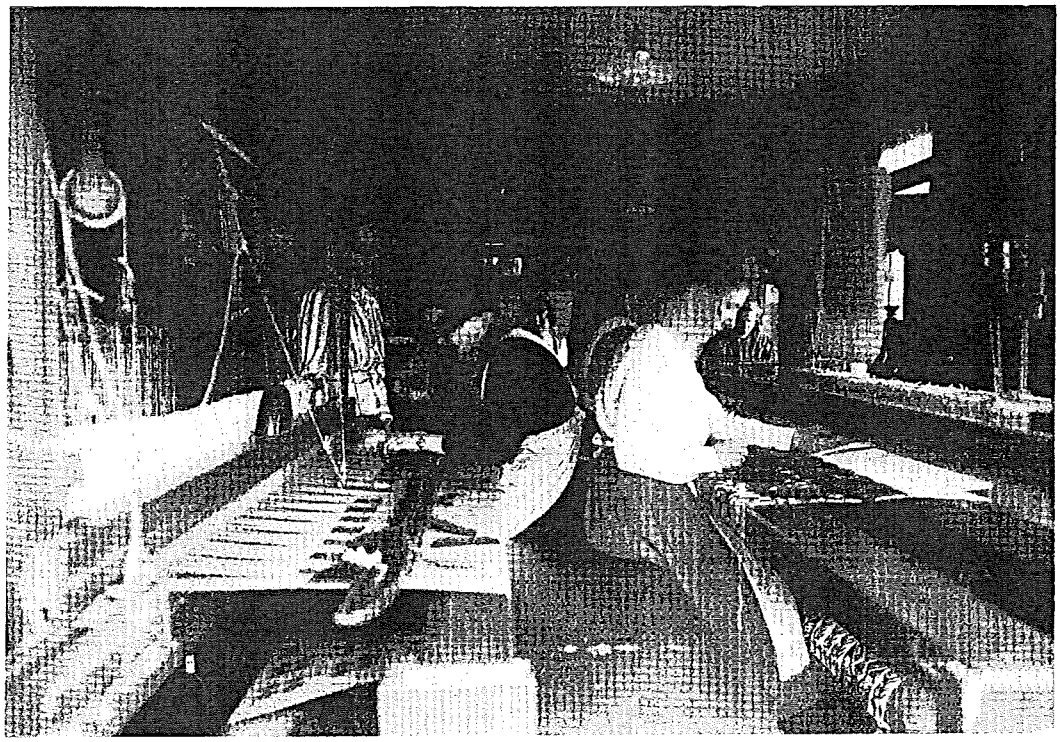

"Vävsalen i vardagslag. Här väves draperier med motiv från gamla dräller och stjärntäcke", berättar texten på baksidan av detta kort.

räknade då ut vad materialet kostat och så fick vi betala ett så kallat självkostnadspris. Jag vävde själv ett dussin handdukar som jag fick köpa. Det var vanligt att man som ny elev började med att väva handdukar, ett helt eller ett halvt dussin.

Sedan man klarat av handdukarna skulle man väva en så kallad vepa. Detta var en lång och smal vävnad, ibland upp till 1 1/2 meter lång. Här fick man träna på en massa olika vävtekniker. Den användes sedan som väggprydnad. Min egen har jag fortfarande hängande på väggen. På den har jag tränat rosengång, hel- och halvkrabba och dukagång.

Mycket av det som vi vävde lämnade Gerda till Hemslöjden i Malmö. Hon tjänade nog en hel del på det vi elever vävt. Ofta var det möbeltyger vi då satte upp, 1,20 breda och 20-30 meter långa.

Ibland när Gerda reste till stan och lämnade oss ensamma i huset, hände det att vi var lite olydiga. På vinden stod flera kistor fulla med vävnader. Jag vet inte om det var som Mor Cilluf vävt, eller om det var Gerdas

På trappan på Alfastorp. Det är Gerda Bengtsson som sitter överst, men vilka är eleverna?

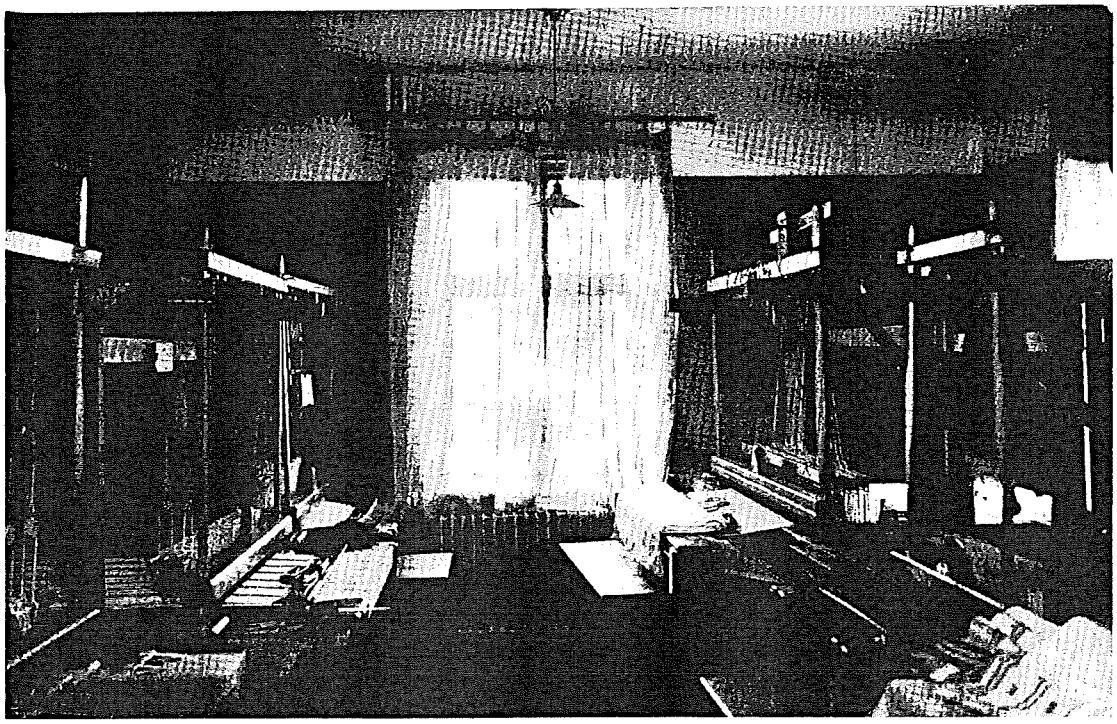

Vävsalen i Gerdas hus.

egna, men det var fina saker som gömde sig under locken. Det var alltid lika spännande att plocka upp sak efter sak och njuta av det fina. Allting veks ihop snyggt och prydligt i god tid innan Gerda kom hem, och placerades på sina platser i kistorna. Gerda märkte nog aldrig att vi var och rotade i hennes skatter.

Jag minns ett uttryck som hon ofta använde: "Har ni hillat till det, får ni själv reda ut det." Jag hade en vävkamrat som hade lite svårt för att få vävarna att stämma. Vid ett tillfälle då Gerda klagat på resultatet konstaterade min kamrat glatt: "Ja, det är nästan lika roligt att riva upp som att väva".

Astrid Svensson-Truedsson var elev hos Gerda 1928/29. Astrid kom från Arrarp där fadern var vagnmakare.

- "Det var Gerda som förestod skolan, men hennes yngre syster Ellen var också med och undervisade oss elever. Gerda var mycket ekonomisk av sig, Ellen var helt annorlunda - nästan generös i jämförelse med Gerda.

Gerda Bengtsson, sittande mitt i soffan, med elever och alster i vardagsrummet i sitt hem. Kan ni namnge någon av flickorna på bilderna i denna artikel är jag tacksam för hjälpen.

Eleverna betalade ingen kursavgift, men de som bodde hos Gerda Bengtsson fick betala för kost och logi. Hon tog ofta in för många elever. Det innebar ju att man som ny nästan bara fick göra handräckningsarbeten, t. ex. att spola garn åt de mer rutinerade. Det tog därför onödigt lång tid innan man kom till vävarna.

Jag var med om att väva en stor matta för Brandstodsbolaget i Lund som Gösta Adrian Nilsson, GAN, hade komponerat. Den var sju meter lång och bestod av fem längder, det tog oss fyra månader att väva det hela. När vi vävt klart transporterades de fem delarna till Hippodromen i Malmö. I festsalen höll vi på i tre dagar med att sy samman bitarna, inga skarvar fick vara synliga. Mattan kostade 7.000 kronor. Det var lika mycket som det samma år kostade för en nygift vävkamrat, när hon tillsammans med sin man byggde ett hus.

När vi var duktiga och vävandet gick bra, sjöng Gerda ofta Jeremias i Tröstlösa - då var hon på riktigt gott humör.

Gerda reste till USA i 45-årsåldern. Det var något mycket märkvärdigt på den tiden. Hon tog körkort, även det i 45-årsåldern. Det var minst lika märkvärdigt."

Som Astrid berättar, betalade hon ingen kursavgift. Allt det som hon vävde tillföll ju Gerda. Detta såldes sedan och gav pengar som fick verksamheten att gå runt.

En kurskamrat till Astrid var Elsa Nylander-Troedsson. För henne var det annorlunda:

- "Far betalade en viss summa till Gerda för mitt deltagande i undervisningen. Allt det som jag vävde gjorde jag till mig själv. Jag fick mönster av Gerda. Sen fick jag hjälp och undervisning med hur jag skulle sätta upp väven och så givetvis fick jag lära mig olika vävtekniker. När jag så var klar fick jag behålla det jag gjort mot att jag betalade vad materialet kostat."

Alla före detta elever jag talat med tyckte att Gerda var duktig och att de lärde sig mycket av henne under sin tid i Tågarp. Anna Jönsson-Nilsson gav följande omdöme:

- "Gerda var mycket duktig - och snäll. Jag minns tiden med glädje. Gemenskapen var stor, vi hade alltid roligt och skojade mycket. Här fick jag flera kamrater för livet."

Det fanns en annan sida av Gerda som också alltid kommer fram - hennes sparsamhet:

- "Hon var mycket sparsam, maten man fick räckte inte för oss unga flickor, så vissa av oss magrade. Det var alltid med glädje man följde med någon kamrat hem. Föräldrarna kände ju till förhållandet och gjorde därför vad de kunde för att gästerna skulle få lite extra mat. Kaffe serverades dagligen på skolan, men man fick grädde i en så liten kanna att det inte räckte laget runt."

Eftermiddagskaffet serverades vanligen med en bit vetebröd. Ibland när hon haft gäster och bjudit dessa på tårta fick eleverna resterna av kalaset till kaffet. Då förmanade Gerda: "Ta nu *lite* av tårtan töser, så blir det över till i morgon också."

När Mor Cilluf våren 1916 gick bort, efterlämnade hon sin man Christen. Ett och ett halvt år senare var även han borta. Gerda fortsatte som sagt rörelsen på Alfastorp några år. 1924 flyttade hon in i eget hus. Några år tidigare hade hennes far gått bort och efter honom fick hon en del pengar som finansierade husbygget. Bror Havström byggde huset helt efter hennes önskemål, det skulle passa till vävskola och internat för fem till sex elever. Hela bottenvåningen var vävlokaler. Själv bodde hon på ovanvåningen medan eleverna hade rum på vindsvåningen.

På slutet av 40-talet fick hon starr och blev med tiden nästan blind. Hon fick därför trappa ner på verksamheten. Hon tog vissa elever, men eftersom hon såg så dåligt blev det mest att hon var med och förklarade hur man skulle göra.

Till sist en liten historia om henne som en nutida släkting, Per-Ingmar Nilsson, berättat:

- "Hon hade alltid många nycklar - 30-40 stycken - som gick till dörrar, skåp, byråar och kistor. För att veta vilken nyckel som gick till vad hade hon ett system med garnbitar. Alla nycklar hade en garnbit fäst vid sig. Genom att känna på tråden kunde hon avgöra vart nyckeln gick. Aldrig blev det fel trots att hon såg så dåligt."

TRYCKTA KÄLLOR:

* Idun årg. 1900, 1903
* Hemslöjden 1993:3
* VävMagasinet 1994:4
* Landskrona Posten 3/5 1939
* Coyet/ Skånsk hemslöjd 1914
* Diverse klipp ur tidningar

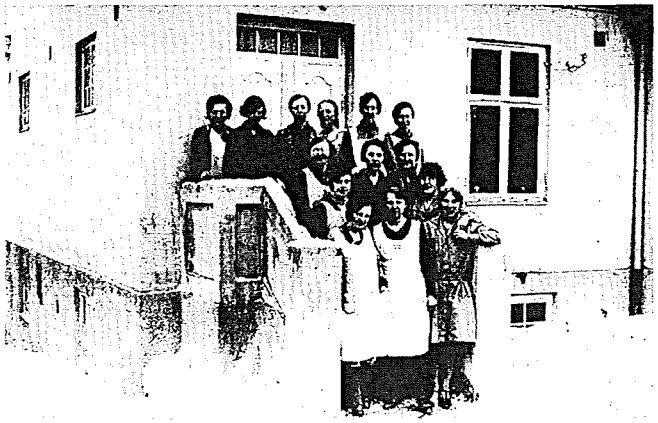

Elever utanför Tågarps vävskola

1 2 3 4 5 6
7 8 9
10 14
11 12 13

1. Linnéa Andersson
2. Alva ?
3. Gerda Bengtsson
4. Ellen Bengtsson
5. Astrid Andersson, Glumslöv
6.
7.
8. Ingeborg Pålsson
9. Birgit Persson, Säby
10.
11. Elvira ?, gratiselev från Råå
12. Astrid Reymer
13. Elsa Nylander
14. Astrid Truedsson

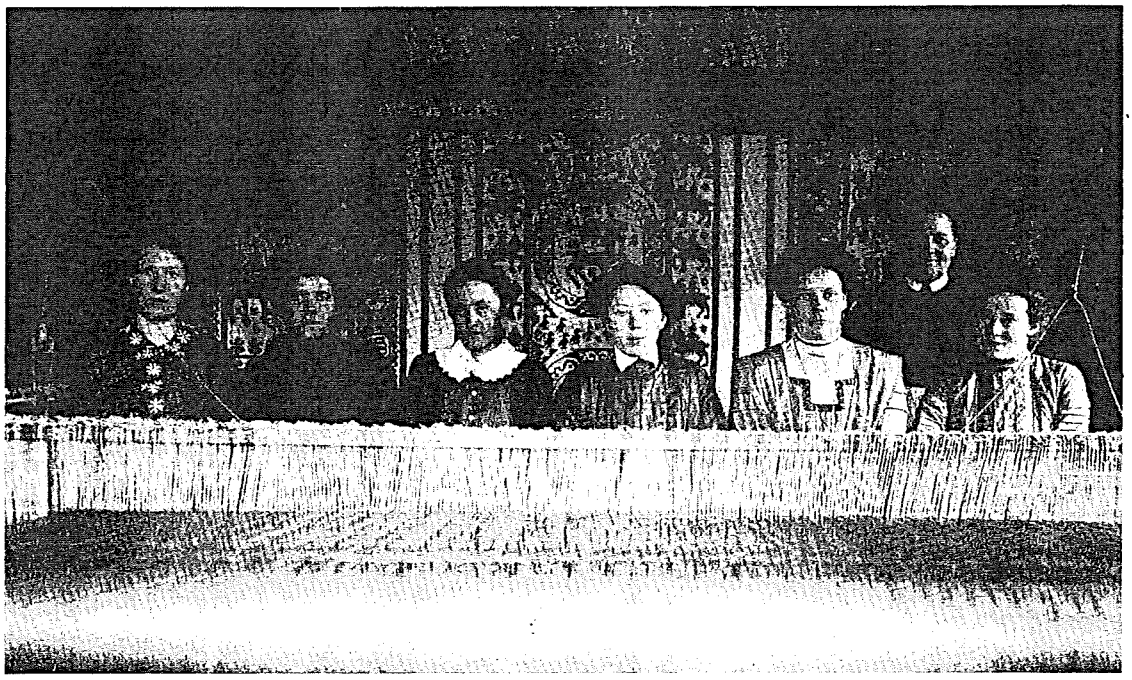

Vid den stora vävstolen. Mor Cilluf stående bakom vävflickorna. En av eleverna är Gerda, nummer fyra från vänster.

DRÄKTER UR LANDSKRONA MUSEUMS SAMLINGAR

Rönneberga hd

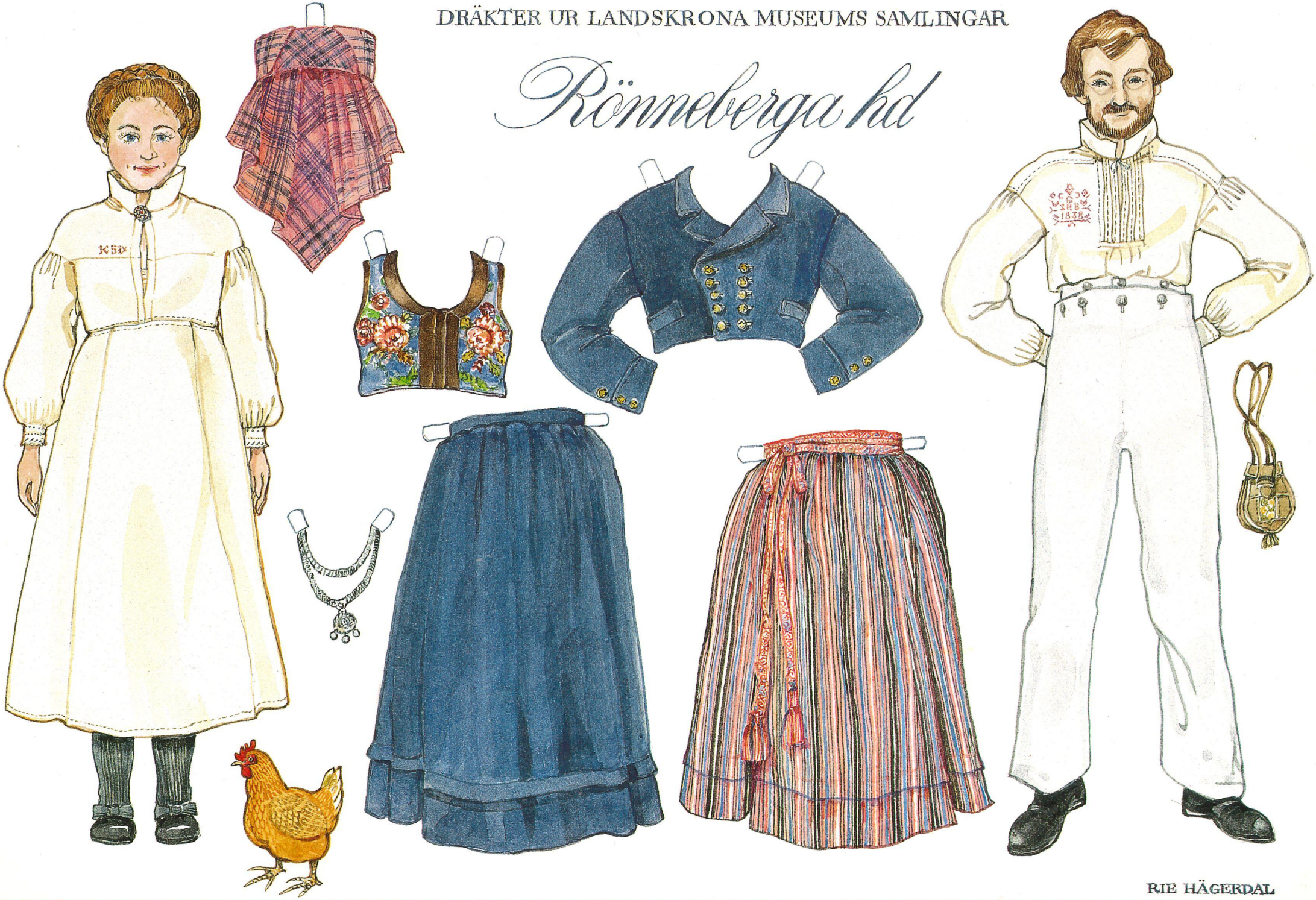

KLUT AV
BOMULL

BRUDGUMSSKJORTA
KRAGE, KNYTS MED FLÄTAT
BAND. VECK OCH HÅL-
SÖM FRAM. MÄRKT
I H B 1838
TÖNS HOLMBERG.

BYXA I LINNE, PÅ
VERKAD AV SJÖMÄN-
NENS BYXOR. AV-
SKÄRNING BAK SOM
FORTSÄTTER FRAM I
EN LINNING, OCH KNÄPPS
MED 2 TENNKNAPPAR, PÅ
DEN KNÄPPS BYXANS
FRAMSTYCKE
MED 5 TENN
KNAPPAR.

MANSJACKA—TRÖJA, 1800 TALETS
BÖRJAN. VADMAL, LIGGANDE KRAGE
O SLAG. KNÄPP MED DUBBLA
RADER MÄSSINGKNAPPAR.
KNAPPHÅL, OBLEKT
LINNETRÅD.

BROKADLIV,
KANTAT MED
SAMMET

SÄRK AV LINNE
SLÄT NEDERDEL,
SYDD I VÅDOR.
ÄRMUNNING PRYDD
MED KNUT- OCH PLATT-
SÖM. TRÅDKNAPPAR.
MÄRKT K S D
SLÄT KRAGE,
KNÄPPT MED STOLP-
KNAPP I SILVER.

TOBAKS-
PUNG I LÄDER
OCH BROKAD

FÖRKLÄDE, HANDVÄVT
BOMULL.
VÄVT LIVBAND.

KJOL AV YLLE
LAGT VECK NEDTILL
LIVET KNÄPPS PÅ
MED HYSKOR OCH
HAKAR I LINNINGEN.

SKINNSTÖVLAR

Agda

Odenprint Furulund

RÖNNEBERG

FLICKA FRÅN BACKAFALL

VIT BLUS = MOLNEN

GAMMELROSA KJOL.

RANDIGT FÖRKLÄDE =. MALVANS FÄRGER + VIT

BLÅ SCHAL = SUNDETS OCH HIMMENS BLÅ

27-2-87

RJ

Charlotte Weibulls Dockcenter

Kontor och Dockverkstad: tel 040-46 50 80

Postadress: Box 43 - 232 02 Åkarp - Sweden - tel 040-46 50 80

HÄRAD .....

FÖRKLÄDE ....Backafallsflickan.....

SCHALETT .....

VARP .....

SKED .....

FÄRDIG BREDD .....

VARPTÄTHET/cm.....

INSLAGSTÄTHET/cm .....

INSLAGSORDNING

		Summa
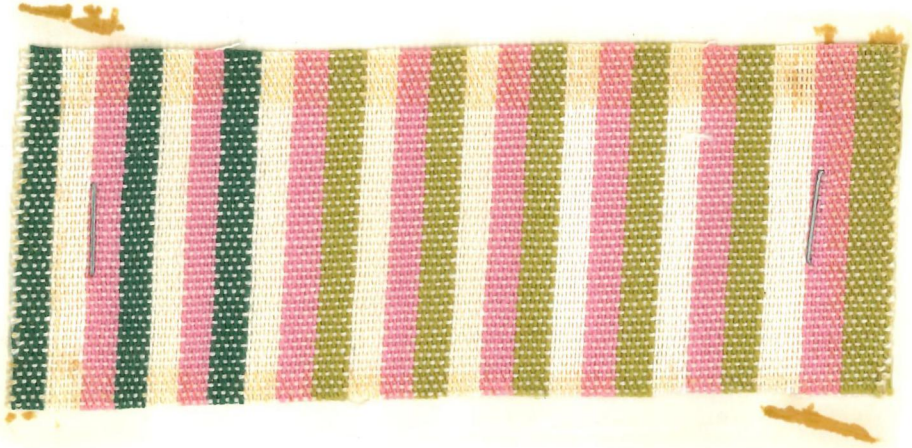
PROV